

İKİ ROMAN BİR ARADA...

İKİ ROMAN BİR ARADA...

İKİ ROMAN BİR ARADA...

Kitap Huzami
Tarama Dzida75
Düzenleme Ser_reS

Harlequin

Yasemin

BEYAZ DİZİ

ROMANCE
112523
2002/15
4.000.000 TL.

KRISTI GOLD
Göl Kendirinde Hafta Sonu

KATHRYN ROSS
Sanslı Asık

ŞANSII AŞIK

Dex'in şirketine girdiğinden beri Alicia'nın günleri heyecanla, geceleri de onun kollarında zevk içinde geçiyordu. Ve hamile kaldığının farkına vardı. O bebeği istiyordu ama Dex onu hala isteyecek miydi? Evlenmeye niyeti olduğunu hiç göstermemişti. Yine de bebek, aşksız da olsa bir evlilik getirdi. Kağıt üstünde bir evlilik, gerçeği gibi olmazdı ama Alicia yine de ümitleniyordu. Ta ki evlendikleri gece Dex'in çantasından bir not düşene kadar...

Kitap Huzami
Tarama Dzida75
Düzenleme Ser_reS

ISBN 975299078-9

9 789752 990784

2 ROMAN BİR ARADA

4.000.000 TL. (KDV Dahil)

BİRİNCİ BÖLÜM

Bunu ona nasıl söyleyecekti? Telefona cevap verirken, günlerden beri uykularını kaçırarak bu soru beyninde çınlıyordu.

“Dexter Bilgisayar Yazılım, nasıl yardımcı olurum?”

“Selam Alicia, ben Maddie Mc Dowell. Beni Dex’e bağlasana.”

Sesindeki otoriter ton Alicia’nın gülümsemesine neden oldu.

Onu beklemeye alıp Dex’e seslendi: “Maddie hatta bekliyor, onunla görüşecek misin?”

“Hemen bağla” diyen patronunun boğuk ses tonu bile onun zevkle ürpermesine neden olmuştu.

Telefon görüşmeleri oldukça uzun sürmüştü. Dex’in kapısının üzerindeki duvar saatine baktı, neredeyse öğlen olmuştu. Bu işi daha fazla uzatmadan, telefon görüşmesi biter bitmez gidip onunla bu konuyu konuşacaktı.

Telefonun kırmızı lambası söndü. Bir türlü yerinden kıpırdıyamıyordu. Belki de bu konu ofis içinde konuşulamayacak kadar önemliydi.

“Alicia, içeri gelir misin” diyen patronunun sesi onu yerinden sıçrattı. Üstünü başını düzeltip, onun yanına gitti.

“Haberler çok iyi” diyen Dex ellerini ensesinde birleştirmiş deri koltuğunda arkaya kaykılmış mutlu ve rahat gözüküyordu.

Alicia ona bakarken ne denli çekici ve etkileyici olduğunu düşünüyordu. Yirmiyedi yaşında ve sinema oyuncusu kadar yakışıklıydı. Onu gören kadınların çoğu dönüp tekrar bakarlardı, ama o tüm bunların farkına varmayacak kadar işlerine gömülmüştü. Onu

ne denli sevdiğimin acaba farkında mı diye düşünürken kalbi sızlamıştı.

“Maddie yazdığım programlara bayılmış.”

“Çok normal, zira sen bir dahisin. Günün birinde öyle bir program yazacaksın ki aklına bile gelmeyecek kadar zengin ve şöhretli olacaksın.”

“Böyle konuştuğun zaman sana bayılıyorum Alicia Scott, hadi biraz daha anlat” derken onu seyrediyordu. Güzelden öte çarpıcıydı. Uzun sarı saçlarını at kuyruğu yapıp arkaya toplamıştı. Ana yurdu Amerika’da onu ‘kaliteli’ diye tanımlarlardı. Kocaman mavi gözleri, çıkık elmacık kemikleri ve harika vücut yapısıyla nefes kesiciydi.

“Henry Banks ve George Mitton bugün iki kere aradılar. Mektupları da masanda duruyor. Sabırsızlıkla onları aramanı bekliyorlar.”

Dex gülerek onu cevapladı. “İşler değişiyor, ne dersin?”

Az bir zaman evvel Mitton ve Bank’in şirketleri Dex’in varlığından bile habersizdiler, ama şimdi onu saygıyla izliyorlardı. Her şey son derece umut vericiydi.

Ona doğru eğilip sordu: “Hangisini seçeceksin?”

“Hiçbirini.” Gözleri bir an elbisesinin yakasından gözüken göğüslerine takıldı ve devam etti. “Madeline Mc Dowell çok ilginç bir teklif yaptı.”

“Sahi mi?” derken huzursuz olmuştu. Gerçi bunun için bir nedeni yoktu. Bu sadece bir işti ve o da burada çalışıp telefona bakıp mektupları cevaplayıp ofisi organize eden bir çalışandı.

“Adamların mektuplarını kibarca ret edip cevaplamamı ister misin?”

“Hayır” derken gözleri onun üst düğmelerinde dolaşıyordu. Uzanıp geniş eliyle onun narin bileğini yakaladı. “Benim istediğim bu değil.”

Sesindeki ihtiras onu heyecanlandırmıştı. “Ne istediğini söyle o zaman!”

Dex koltuğunu geri kaydırıp onu kolundan tutup kendine doğru çekerken “Sanırım ne istediğimi biliyorsun” dedi.

“Ofis içinde uygun bir davranış değil” derken onu dizlerinin üzerine oturmaya itiraz etmemişti.

“Evet haklısın ama sana daha evvel ofise bu kadar seksi görünerek gelmemeni söylemiştim!”

Üzerindeki uçuk mavi elbise oldukça derli topluydu. Dex parmağıyla onun yanağını okşuyordu. Etkisi o denli kuvvetliydi ki tüm vücudu ona yanıt vermek için yanıp tutuşuyordu. Yavaşça boynundan aşağıya inen parmakları onu zevkle titretiyordu.

“Sanırım bu halimin nedeni başarı sarhoşluğu.”

“Bunu unutmamalıyım” derken dudaklarını ona doğru uzattı.

Başlarda öpüşmeleri oldukça yumuşaktı, elleri onun koyu siyah saçlarında gezinirken bedenini iyice ona yasladı. Düğmeleri çözülüp elleri onun göğüslerinde dolaşırken birden telefonun sesiyle ayıldılar. Eğilip telefona uzanan Dex “Lanet olsun, tam sırasıydı” diye söylendi.

“Evet buyurun ben Dex” diyen sesinde biraz evvelki ruh halinden eser yoktu. “Nasıl, bu öğlen mi? Gerçi başka bir randevum vardı ama erteleyebilirim. Oldu görüşürüz.”

Alicia bu arada açılan düğmelerini ilikliyordu.

“Kusura bakma Alicia.”

“Sorun değil.”

“Maddie aradı. Bu öğlen bankacı ahbablarıyla bir öğlen yemeği ayarlamış.”

“Oldukça hızlı çalışıyor.”

“Evet, hızlı bir kadın” derken Dex’in sesindeki hayranlık dolu ifade kalbinin kıskançlıkla burkulmasına sebep olmuştu.

“Bu arada ilişkin olan kadının ben olduğunu sakın unutma.”

“Unutmam mümkün değil” derken uzanıp tekrar onu okşamaya başladı. “Biraz evvel başladığımız işi bu akşam buluşup bitirmeye ne dersin?”

“Harika bir fikir. Biliyorsun bu akşam yıldönümümüz.”

Yüzündeki şaşkın ifadeyi görünce devam etti: “Beni tavlamanın üzerinden oniki ay geçti, yoksa unuttun mu?”

Gülerek “Unutmuşum ama sana dokunmak için beni altı ay beklettiğini gayet iyi anımsıyorum” dedi.

ŞANSLI AŞIK

Utancından yanakları pembeleşmişti. Ona bakarken ne denli genç olduğunu düşündü. Sadece yirmi yaşındaydı.

“Hadi bakalım artık işe dönelim. Akşam saat sekiz gibi sende olurum. Bu konuya o zaman devam ederiz. Bu arada bana muhasebe dosyalarını getirir misin?”

“Olur” deyip odadan çıkarken ne yapacağını düşünüyordu. Öpüşürlerken tam sırasıydı, ona söyleyebilirdi. Ama yine bunu ertelemeyi başarmıştı.

Dex’in istediği dosyaları bulup işine konsantre olmaya çabalandı. Yarım saat sonra kapı açıldı ve saçları taranmış ve ceketini giymiş olan Dex gözükte. “Nasıl görünüyorum?”

“Çok etkileyici.”

“İyi öyleyse” derken pencereye gidip aşağıya baktı. “Maddie gelmiş, çıksam iyi olacak.”

“Dex? Dosyaları unuttun.”

“Sağol Alli sensiz ben ne yaparım?” Dosyaları alırken devam etti: “Sanırım ofise geri dönmeyeceğim. İstersen sen de erken çıkabilirsin. Tele sekreteri açık bırakmayı unutma.”

O çıkar çıkmaz Alicia pencereye yöneldi. Avustralya’nın en sıcak günlerinden biri olmasına rağmen Maddie’nin gümüşü Mercedes’inin üzeri açıktı. Alicia yukarıdan onun ipeksi siyah saçlarını ve üzerindeki diz üstü şeker pembesi elbisesini rahatlıkla görebiliyordu. Bu arada Dex arabaya binmişti. Maddie uzanıp onu öptü, birkaç dakika konuştuktan sonra Dex ceketini çıkarıp arka koltuğa attı ve araba hareket etti.

Alicia bir müddet alnını cama dayayıp kalabalık caddeyi seyretti. Dex’in eski arabası karşı kaldırımda park edilmişti. Maddie bu eski arabada gözükmemek için kendi arabasıyla gelip onu almıştı. Nédense bu düşünce kendini iyi hissetmesine neden olmuştu.

Dex için bu iş iyi olmuştu. Bu güne kadar rastladığı en hırslı erkekti. Deliler gibi çalışıp tüm kazandıklarını yazdığı bilgisayar programlarına yatırıyordu.

Bugün onu dahi diye tanımlarken gerçeği söylemişti. Son derece yetenekli ve keskin bir matematik kafasına sahipti. Son olarak yaptığı bu bilgisayar oyunu onun talihini döndürüp ona büyük ün

ŞANSLI AŞIK

kazandırıp önündeki kapıların açılmasına neden olacaktı. Varsın Maddie de açılacak olan bu kapılardan birine anahtar olsun. Onun adına seviniyordu.

Acaba o da yedi ay sonra baba olacağını öğrenince sevinecek miydi?

İKİNCİ BÖLÜM

Alicia yarım saattir evdeki bozuk klimayla uğraşıyordu. Sıcak hava onu oldukça rahatsız ediyordu.

Kız kardeşine seslenerek "Dex birazdan burada olur, bunu da tamir eder." dedi.

Victoria homurdanarak "Acele etse iyi olur. Daha yapacak bir sürü ödevim var. Ama sıcaktan uykum geldi" diye karşılık verdi.

Alicia saatine baktı. Saat yedi olmuştu. Telefon ederse Dex belki daha erken gelebilirdi. Telefona uzanıp evini aradı. Cevap yoktu. Bu saate kadar Maddie ile iş görüşmesinde olamazdı!

Telefonu yerine bırakırken, kardeşine "Sana buzlu su getireyim. Belki açılırsın" dedi.

"İşime yarayan bu formülleri bilmen olurdu."

Buzdolabına yürürken kardeşini cevapladı; "Bakarım ama matematikte iyi olduğum pek söylenemez."

Aslında oturdukları apartman dairesi ikisine küçük geliyordu. Victoria'nın okul masraflarını karşıladıktan sonra gücü ancak buranın kirasına yetiyordu. Ev, iki küçük yatak odası, banyo ve açık mutfaklı oturma odasından ibaretti.

Alicia derslerinle boğuşmakta olan kardeşine baktı. Ondan sadece üç yaş büyük olmasına karşıt bir abla gibi değil de koruyucu bir anne gibi davranmaya alışmıştı. Albany yetimler yurdundaki ilk gecelerinden beri bu böyle süregelmişti. Sürekli olarak kendinden başkasını düşünmekten kendi duygularını hep gizlemeyi ve üzüntü-

lerini içine atmayı öğrenmişti. Kazada kaybettikleri ana babasının acılarını bu yolla yenebilmiş ve vaktinden evvel olgunlaşmıştı. Zamanı gelince kardeşinle birlikte yetimler yurdundan ayrılıp bu apartman dairesine yerleşmişlerdi. Mide bulantıları hariç şu anda burada mutlu bir yaşam sürüyorlardı.

Kardeşinin yanına oturup bir süre matematik problemleriyle boğuştu. Dex nihayet geldiğinde saat dokuz olmuştu.

Uzanıp yanağından öperken "Üzgünüm, geciktim" dedi.

"Tanrım burası ne kadar da sıcak. Klimaya ne oldu?"

"Bozuldu, çalışmıyor."

Dex bir iki düğmeyi kurcaladı ve biraz sonra serin hava odaya dolmaya başladı.

Vicky, Dex'e seslenip "Sağol. Acaba bu formülleride biliyor musun" diye ondan yardım istedi.

"Bakalım" diyen Dex onun yanındaki sandalyeye oturup kitapları önüne çekti.

Onların yarım saatte çözemedikleri problemi halletmesi beş dakikasını almıştı. Bugüne kadar hep kendi kendine yetmesini bilmişti. Ta ki Dex'e rastlayana değin...

"Kahve ister misin Dex?"

"Teşekkürler, iyi olur."

"Ben içmem abla. Bir duş alıp hemen yatacağım. Pestilim çıktı."

Alicia kahveyi hazırlarken Dex'in, kardeşine problemin çözümü anlatmasını dinliyor, bir yandan da Vicky yatar yatmaz ona bebekten bahsetmesi gerektiğini düşünüyordu.

Kahveyi getirip yanlarına oturdu. Dex onun yorgun görüldüğünü fark etti. Aslında ona çok iş yüklüyordu. Ofiste onun eli ayağı olmuştu. Şimdiye kadar gördüğü en iyi sekreterdi, onu kaybetmek istemezdi.

Gözleri iki kardeşin üzerinde gezindi. Her ikisi de sarı saçlı ince hatlı ve alımlıydı. Alicia, Vicky'den pek büyük gözüküyordu. Aslında Vicky de çocuk sayılırdı.

“Sen bir harikası. Ben ve Alli sensiz ne yapardık, bilmem” diyen Vicky’nini sesi hayranlık doluydu.

Yavaşça başını sallayıp “Yok canım, idare ederdiniz” diye onu cevapladı.

Bunları söyleyiş tavrı Alicia’nın kalbinin burulmasına neden olmuştu. İşin aslı Dex ona aşık değildi. Ateşli bir ilişkileri vardı ama ciddi bir şey yoktu. Daha evvel evlenmek istemediğinden, bunun ancak ileri yaşlarında olabileceğinden ona söz etmişti. Herhalde pipon ve terliklerine uyan bir kadın bulursun o zaman” diye sitemle karşılık vermişti. Dex’te gülerek onu onaylamıştı.

Aniden “Şimdiye kadar hiç ciddi bir ilişkin oldu mu?” diye sormuştu.

Onu cevaplayan Dex’in yüz ifadesi değişmişti. “Evet. Seneler önce nişanlanmıştım...”

“Özel biri olmalı?”

“Öyleydi. Clare ve ben çocukluk aşkıydık. Birlikte büyüüp, üniversiteden beraber mezun olmuştuk. Çok küçük yaşlarımdan beri ona bir gün evlenme teklif edeceğimi biliyordum.”

Alicia bunları duyunca kırıldığını anımsıyordu. Gerçi Dex’in bu işi ciddi bir sona vartırmaya niyeti olmadığını belirtmesini kabul edebiliyordu. Şu anki birlikteliklerinden mutlu oluyordu. Zaten düşünmesi gereken bir kardeşi, vardı. Ama Dex’in daha evvel bir kadına aşık olup ona evlenme teklif etmesi kendine olan güvenini zedelemişti. Erkeğin ruhunda bu denli güçlü duygular uyandırmayı çok arzu ederdi.

“Ne oldu, neden evlenmediniz?”

“Yirmi üç yaşında bir araba kazasında öldü. Evleneceğimiz günün sabahı.”

Bunları oldukça sakın ve duyarsız bir ses tonuyla söylemişti. Ama bir an koyu renk gözlerindeki ifade Alicia’nın duyduğu kışkançlığı şefkate dönüştürmeye yetmişti. Sevdiklerini kaybetmenin ne olduğunu o iyi bilirdi.

“Kendimi bu günlerde işime adamaya kararlıyım. Elimdeki tüm kozları başarı için iyi değerlendirmeliyim. Şayet bir karım ve sorumluluklarım olursa bir takım risklere girmeyi göze alamam.”

“Seni anlıyorum. Evlenmeyi ben de düşünmüyorum. Henüz yirmi yaşındayım, eğlence, seyahat, başarı ve heyecan istiyorum.”

O zaman bu sözleri inanarak sarf etmişti, ama şimdi bu sözler beyninde kötü yankılar uyandırıyor.

Vicky kitaplarını çantasına tikip ayağa kalktı, odasına doğru giderken: “Bir telefon konuşması yapıp yatarım” dedi.

Alicia dikkatle Dex’i süzüyordu. Üzerindeki ceketini değiştirmemişti. Maddie ile olan bu toplantı ne kadar da uzun sürmüştü!

“Toplantının nasıl geçti?”

“Bundan daha iyisi olamazdı.”

“Bunu kutlamak için kahvenin yerine bir bardak şarap alır mısın?”

“Hayır, teşekkürler, zaten şampanya içtim. Biliyorsun eve dönüşte araba kullanmam gerekecek.”

Neredeyse sesli olarak “Hayır gitmen gerekmez. Burada kalabilirsin.” demek üzereyken, kendini tuttu. Bunu ister gibi bir hali yoktu.

“Şampanya ile kutlama yaptığa göre sonuç çok iyi olmalı.”

“Henüz bir şey imzalanmadı. Ama bunun olacağından eminim. Önümüzdeki hafta Perth’e bir yolculuk gözüktüyor. Orada Maddie’nin ortaklarıyla buluşacağım. Anlaşmayı orada yapacağımı umuyorum.”

“Gerçekten mi?” derken sesinin sevinçli çıkmasına özen gösterdi.

Dex başını sallayıp “Ben oradayken buradaki ofisi sana emanet ediyorum.”

Alicia susup, sesini çıkarmadı.

Dex kaşlarını çatarak ona baktı. “Alicia iyi misin? Çok solgun görünüyorsun.”

ŞANSLI AŞIK

“Bir şeyim yok. Sadece yorgunum” derken kahve kabını musluğa döktü. Sırtı ona dönüktü. İçinden “Hayır hiçte iyi değilim, hormonlarım en karmaşık halinde. Hiç bu kadar duygusal olmamıştım.” diye haykırmak geliyordu. Onunla mutlaka konuşmalıydı.

Ona doğru döndü. “Dex, sana söylemem gereken bir şey var.” Sözcükler birdenbire dudaklarından dökülüvermişti.

Dex ihtiyatlı bir tonda “Bu konu şu modellik işi olmasın?” diye sordu.

Şaşırarak “Modellik mi?” dedi.

“Bu sabah sen gelmeden önce bana uğradı.”

Alicia suratını ekşitti. Peter Blake onun en yakın arkadaşlarından biriydi. Yetimhanede birlikte büyümüşlerdi. Aralarında sadece iki yaş fark vardı. Onun olmayan ağabeyi gibiydi. Son derece yetenekli bir fotoğrafçı olmuştu. Çektiği manzara resimleriyle büyük bir isim yapmıştı.

“Senin resimlerini çektiğini anlattı. Hatta getirip onları bana gösterdi.”

“Yaa!” diyen Alicia şaşırmıştı. Modellikle ilgilenmediğini Peter’e söylemişti.

“Fotoğraflar çok güzeldi, etkilendim” diyen Dex’in sesi yumuşaktı.

“Sahi mi?” derken gülümsüyordu. Hem utanmış hem de onun iltifatından mutlu olmuştu.

“Resimlerini Sydney deki büyük bir ajansa göndermiş ve onlarda çok ilgilenmiş. Sonrada beni senin yoluna engel olmakla suçladı. Sesi alışılmadık şekilde sertleşmişti. “Bu tekliften bana hiç bahsetmediğini söylememe rağmen yine beni engel olmakla suçlamaya devam etti.”

“Saçmalık bu. Seninle bu şekilde konuşmaya hakkı yoktu.”

“Bu teklifi kabul edip Sydney’e gidecek misin?”

“Hayır.” Aslında bu işi istemediğini Peter’e geçen hafta belirtmişti. Modellik güvenli bir iş değildi. Belki on altı yaşında olsaydı

ŞANSLI AŞIK

daha farklı olabilirdi ama o yirmi olmuştu. Zaten şimdi bunların hiç önemi de yoktu.

“Neden istemiyorsun?”

Durakladı. “Vicky’i yalnız bırakmak için hiçte iyi bir zaman değil. Biliyorsun sınavları var.”

“Ve onun senin sahip olamadığın her şeye erişmesini istiyorsun, değil mi Alli?” diyen sesi sevecendi.

“Onun başarılı olmasını istiyorum.”

“Sydney’de de çok iyi okullar ve üniversiteler var biliyorsun.”

“Benim gitmemi mi istiyorsun?” derken gözlerini ona dikmişti.

Odaya bir an sessizlik çöktü. Sanki Dex onun bu teklifi kabul etmesini bekler gibiydi. Kalbi acıyla burkuldu.

Dex onun ne denli genç olduğunu düşünüp onu süzdü.

“Senin iyi ve mutlu olmam istiyorum. Benim ne denli hırslı olduğumu biliyorsun. Kendimi tümüyle işime adadım. Eğer sen de bu işi istiyorsan gidip yapmalısın. Senin önünde bir engel olmak istemem... istediğin buysa.”

Kesinlikle istediği bu değildi. Ne Vicky ne de onun bebeğini taşıyor olması yolunda engel değildi. Tüm sorun ondan ayrı kalmayı göze alamamasıydı. Onu tüm kalbinle seviyordu.

Onun cevap vermediğini gören Dex devam etti. “Kaderin kapılarının ikimiz için aynı anda açılması çok enteresan.”

“Her şey bir anda olur” diyen sesi duyguyla titriyordu. Onun gitmesini onayladığına göre demek ki Dex ona aşık değildi. “Sorun şuradaki bu açılan yollar değişik yönlere gidiyor.”

Dex uzanıp onu kendine çekip dizlerine oturttu. Boğuk bir sesle sordu: “Pekala, ne yapmayı düşünüyorsun? Beni bırakıp Sydney’e gidecek misin? Peter’in söylediğine bakılırsa harika bir fırsat gibi görünüyor...”

“Sanırım öyle” diye cevaplayan sesi düşünceliydi. Aslında şu an bebek meselesini konuşuyor olmalıydılar. Gitmesine karşı çıkmaması, bu konuyu açmayı daha da zorlaştırıyordu.

“Gerçeği söylemem gerekirse..bencil olmayı bir yana bırakırsak gitmeni istemediğimi söylemeliyim.”

“Gerçekten mi?” Neredeyse heyecandan kalbi duruyordu. Gözlerini fal taşı gibi kocaman açarak sordu: “Neden?”

“Seni özlerim de ondan.” Gülerek devam etti: “Ayrıca tanıdığım en iyi sekretersin.”

Bir kaç hafta evvel olsa bu sözlere o da gülerdi ama şimdi kalbi paramparça olmuştu. Bir daha gülebileceğine ihtimal vermiyordu. “Hiç bir yere gitmiyorum.”

Onun gözlerindeki yaşları gören Dex “Alicia?” dedi.

Fısıltıyla “Gidemem çünkü hamileyim. Tam yedi haftalık.” dedi.

Yakışıklı yüzündeki şok ifadesini rahatlıkla okuyabiliyordu. Bu çok normaldi zira korunuyorlardı.

Telaşla “Bana evlenme falan teklif etmene gerek yok...” dedi.

Dili tutulmuş gibi sadece başını sallayan Dex’in yüzündeki ifade şaşkınlıktan suçluluğa değişmişti.

“Bu bebeği doğuracağım... aksini düşünemem bile” diye yumuşak bir sesle ilave etti.

Hala hiç bir şey söylemiyordu. Aralarındaki sessizlik hiç bu denli yoğun olmamıştı. Ama dizlerinin üzerinde oturmaya devam ediyordu. Uzanıp saçlarını okşadı. “Üzgünüm!”

Dex gözlerini yumup “Bunu söyleme” dedi.

“Ama böyle hissediyorum!”

Sonunda konuştu. “Bu işten en az bende senin kadar sorumluyum.Bana daha evvelden söylemeliydin.”

Merakla ona bakıp sordu: “Neden?”

“Zira halletmemiz gereken bir sürü şey var. Ne yapmak istiyorsun?” diye soran sesi oldukça sakindi.

“Bilmiyorum” diye yanıtlarken onun gözlerinin içine baktı. “Senin fikrin nedir?”

Kaşlarını çatan Dex ne yapacağını bilmez bir halde elleriyle siyah saçlarını düzeltti. Onun yumuşak cildine ve iri mavi gözlerine bakarak en iyisinin dürüst davranmak olduğuna karar verdi.

“Seni önemsemişimi biliyorsun, değil mi?” Alicia bir yandan da onun yanağını okşayan Dex’in bu sözlerinden gocunup arkaya çekildi. Elini çeken Dex devam etti: “Ama iş evliliğe gelince...”

Onun sözünü kesen Alicia “Tamam Dex. Senden böyle bir teklif beklemediğimi söylemiştim. Ben de evlenmek istediğimi sanmıyorum” dedi.

Dex’in kaşları hala çatılıydı. Alicia ayağa kalkıp devam etti: “Bebek uğruna evlenmenin devri çoktan geçti.Artık yirmi birinci yüzyıldayız.”

“Hımm..evet öyle.”

Ses tonundaki ifade şaşkınlık mı yoksa rahatlama mıydı? Koyu hatlarından hiç bir şey okunmuyordu. Kendini tamamen kontrol altına almıştı.

Alicia mutfakta damlayan musluğu kapatırken bu konuyu nasıl konuşacaklarını daha evvel kafasında nasıl canlandırdığını düşünüyordu. Bazen bu konuşmanın evlenme teklifiyle sonuçlanmasını hayal etmiş ama gerçeğin böyle olmayıp oldukça acı vereceğini de hissetmişti.

Dex içerde bir an için bile olsa da yalnız kaldığına memnundu. Bu sabah Peter’in onu ziyaretinden bu yana düzenli olan hayatı bir anda arap saçına dönmüştü. Bugüne değin Alicia’ya olan duygularını analiz etmek gereğini hiç düşünmemişti. Onun yanında kendini rahat hissediyordu. Yaşına göre olgun bir kızdı. Ayrıca güvenilir ve eğlenceliydi. Her şeyi olağan gibi kabullenmişti.

Gerçi Alicia’yı beğeniyor ve takdir ediyordu ama aşk sorumluluk isteyen bir şeydi. Clare’den bu yana hep eğlenip gezmeyi düşünmüş, ciddi ilişkilerden kaçınmıştı. Alicia’nın bu iş teklifini kabul etmek istemesine mani olmamayı planladıysa da içten içe onu gitmesini istememişti.

Şimdi bütün bunlara birde hamilelik eklenmişti. Onu koruyup birlikte olmak istiyordu ama bu da bağıllık demekti. Buda istediği en son şeydi.

O sırada Alicia yanına gelmişti. “Belki de en iyisi, toplanıp Sydney’e gitmek. Birkaç ay modellik yapabilirim. İhtiyacım olan belki de yeni bir başlangıçtır. En azından şehirde bir sürü iş imkanı bulabilirim...”

“Saçmalama” diyen Dex’in sesi haşindi.

“Saçmalamıyorum. Biliyorsun kendime bakabilirim.”

Onun güçlü olduğunu biliyordu ama bebekle birlikte yeni ve yabancı bir şehirde yalnız başına mücadele vermesini düşünmek içini deli gibi burkmuştu. Ve yalnız başına, babasını bilmeden büyüyen bir bebek... Daha da kötüsü Alicia biriyle evlenebilirdi. Onun çocuğunu sahiplenecek olan başka bir erkek. Bu düşünce onun koltuktan fırlamasına sebep olmuştu. Sert bir sesle “Yalnız değilsin, ben varım.” dedi.

Alicia kaşlarını kaldırarak ona sorarcasına baktı.

“Birlikte yaşayabiliriz.”

Oda en az Alicia kadar bu teklifine şaşırmıştı. Nasıl olduğunu bilmeden sözcükler ağzından dökülmüştü.

Alicia’nın kalbi neredeyse ağzında atıyordu. Bir an bu zevkin tadını çıkardı.

“Çocuk benim soyadımı alır. Onu nüfusuma geçiririm.” Düşündükçe bu fikir aklına yatmaya başlamıştı.

Alicia’nın yüzü asıldı. Bebeğe soyadını vermesi iyi hoştu da ya kendisi? Sert bir tonda “Hayır” dedi.

“En azından bir düşün.”

“Gerek yok. Çocuğumun benden farklı bir soyadı taşımasını istemem. Bu hiç de hoşuma gitmez.”

Kafası karışmış olan Dex sordu: “Neden? Her gün buna benzer şeyler oluyor.”

“Sana neler oluyor? Biraz evvel benim Sydney’e gitmemi onayladın. Şimdi de bebeğe ismini vereceğini söylüyorsun. Daha

sonra da ona bir dadı tutup bana da ‘güle güle’ demeyi mi planlıyorsun?”

“Bana karşı haksızlık ediyorsun Alli. Bir kaç dakika evveline kadar hamile olduğundan haberim bile yoktu.”

“Baba olmak düşüncesi hoşuna gidiyor mu?” diye ansızın sordu.

Kendi de şaşırarak bunu “Evet” diye cevapladı.

Alli buna sevinmekle birlikte kendisi içinde bu yoğunlukta duygular besleyebilmesini arzuladığını fark edip, buruldu.

Dex saçlarını sıvazlayarak “Tüm bunları benim çocuğumun velayetini almak için bir yönlendirme olarak görme.”

Alicia sakın bir ifadeyle onu düzeltti. “Senin çocuğun mu? Tüm velayet bakım ve kontrolü bende olacak.”

“Hey Alli sanki boşanma davası görüyor gibisin. Henüz evli bile değiliz ki!”

Alicia omuzlarını silkti. “En azından dürüst davranmaya çalışalım.”

“Yani birlikte yaşamak ve çocuğa soyadımı vermek sahtekarlık mı sence?”

“Birlikte yaşamak sorun değil ama bizim durumumuzda birbirimize yeterli duygular beslemediğimiz için bu pek de dürüst bir davranış olmaz.”

Dex’in yüzü iyice asılmıştı.

Bir an onun bu sözlere itiraz etmesini dileyerek bekledi. Fakat hiç sesi çıkmıyordu. Boğazı düğümlenmiş bir halde gözlerindeki yaşların akmamasına çabalıyordu. “Birbirimize olan duygularımızın boyutunu da belirlediğimize göre bence bu ilişkiyi bitirmenin belki de tam zamanı.”

“Tam ebeveyn olmaya hazırlanırken bu nasıl bir söz?”

Alicia çarpık bir gülümsemeyle onu yanıtladı: “Bu, kendini kullanılmış hissetmemek için çabalayan bir kadının sözleri. Karşılıklı saygımızı kaybetmeden ilişkimizi noktalamak en doğrusu gibi geliyor.”

“Biz iyi arkadaş değil miydik?”

“Ne yazık ki birbirimize aşık olamadık” diyen Alli derin bir iç geçirdi. Yalnız kalmak istediğini hissedenden Alicia: “Bak, gitsen iyi olacak. Yorgunum ve...”

“Alicia, ilişkimizin bitmesini istemiyorum.”

“Dex bebeğimin babası olduğunu kabul ediyorum ama bunun ötesinde bir şey...”

“Evlen benimle!”

Duyduklarına inanamayarak ona bakakaldı.

Dex yanına gelip onu kollarının arasına alıp gözlerinin içine baktı. “Şimdi gitmene izin verip çocuğumu da hayatımdan çıkarmana göz yumarsam, ömür boyu bunun pişmanlığını içimden atamam.”

“Daha evvel bu konuya değinmiştik. Sadece bebek için kimse-nin evlenmesine gerek yok.”

“Fikrimi değiştirdim. Bu konuda sadece sen söz sahibi değilsin.”

“Dex, sen delirdin galiba.”

“Hayır” diyen Dex şiddetle kafasını sallıyordu. “Sadece bu be-beği ne denli istediğimin farkına vardım. Ona hakkettiği gibi bir yaşam güvence, sevgi...”

“Çok dokunaklı” diyen Alicia’nın sesi öfkeden titriyordu. Nasıl olurdu da bebekten bu denli duygusal bahsedip, evlenme teklifini de buz gibi bir ifadeyle yapardı! “Teşekkürler ama ona gerekli olan her türlü sevgi, bakım ve şefkati kendi başıma verebilirim.” Aşksız bir evliliğe girmektense yalnız başına kalmayı yeğledi.

Dex afallayarak: “Beni ret mi ediyorsun?” diye sordu.

“Evet, aynen öyle” diye yanıtlayan Alli başını dik tutmaya çalışarak ondan uzaklaştı. “Evlenmek istemediğimi söylemiştim.”

“Buradan gitmek konusunda ciddi olamazsın. Hem şimdi hamilesin. Bana ihtiyacın var!”

“Hayır, yok.” Onu deliler gibi seviyordu, onu istiyordu ama bu şartlarda kendini küçültüp bu teklifi kabul edemezdi.

“Saçmalama, kendi başına tüm bunların altından kalkamazsın.”

“Dex, burada ikimizin de geleceğinden söz ediyoruz. Böyle alev acele konuşmamalıyız. Sanırım gitsen iyi olacak.” Öfkesi geçmeden ve henüz gururu ayaktaiken onun gitmesini diliyordu.

Kapıya doğru onun peşinden yürüyüp”Pekala,dediğin doğru sayılır.” dedi.

“Kesinlikle.. Aşksız bir evlilik sadece ikimizi de mutsuz eder.”

Kapıyı açarken Dex uzanıp tekrar kapattı. “Fakat aşk yeşerebilir!” diyen sesi yumuşacık ve iç gıcıklayıcıydı. “Dürüst olmak gerekirse olayın ısıltısı bitince evliliklerden geriye ne kalıyor? Tüm olay iki insanın karşılıklı çabalarına ve müşterek asgarilerine dayanıyor.”

“Bizim asgari müştereklerimiz nedir dersin” diye soran Alicia’nın sesi alaycıydı.

“Pek çok şey var. En önemlisi aramızdaki arkadaşlık. Bunun üzerine çok şey inşa edilebilir.”

“Yakında buna dair bir bilgisayar programı yazarsın! Başlığını görür gibi oluyorum: Evlilikte akılcı yoldan nasıl başarılı olunur.”

“Eh,pek de kötü bir fikir sayılmaz...”

“Dex sadece şaka yapıyordum.”

“Evet ama, yine de...”

“Bilgisayarlar duygu analizi yapamaz, biliyorsun.”

“Cinsel uygunluğu da buna ekleyebilirsin.”

Dex bunları söylerken uzanıp onu ihtirasla öpüyordu. Bu öpüşle eridiğini hissediyordu. Belki de onunla evlenmeliydi.

“Bizde bundan yeterli miktarda var. Yani cinsel uyum.”

Bunu duyan Alicia birden toparlanıp kendini geri çekti. “Evlilik için bu yeterli değil. İlişkinin yaşayabilmesi için sevgiyle beslenmesi gerek.”

Göz pınarlarında biriken yaşları görebiliyordu. “Sevgilim bana böyle bakma. İçim kötü oluyor. Son zamanlarda hiç bir kadınla ilgilenmediğim kadar seninle ilgileniyorum.

ŞANSLI AŞIK

“Ben de öyle ama bu yeterli değil” derken gözlerini yere indirmişti.

“Bak ne diyeceğim. İkimizde bir güzel uyku çekip yarın akşam bu konuyu yemekte tartışalım. Romanio’da bir masa ayırtırım.”

“Bilemiyorum. Belki de her şeyi konuştuk.” Bedeninin yakınlığı onu huzursuz ediyordu.

“Bu doğru değil. Seninle yemeğe çıkmak istiyorum. Hadi nazlanma.” Sesi boğuk ve davetkardı. Kanı damarlarını yakarcasına akıyordu.

Sonunda başını sallayarak kabul etti. Zaten Vicky de arkadaşına gidecekti ve belki de gece de orada kalırdı. Bu da onlara işleri yoluna koymak için zaman kazandırabilirdi.

Eğilip onu hafifçe dudaklarından öperken: “Teşekkürler, kabul ettiğin için” dedi.

“Bebekten kimseye bahsetmezsin, değil mi?”

“Nasıl istersen” diyen Dex gülümseyerek ilave etti: “Sabah görüşmek üzere.”

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Alicia sabahtan beri gelen iş telefonlarıyla boğuşuyor ve aynı zamanda bilgisayarda bir mektup yazmaya uğraşıyordu.

Dex, Maddie Mc Dowell ile birlikte içeri girdiğinde, telefondaki adama bir dahaki sefere gerekirse sizinle temasa geçeriz demekle meşguldü.

“Bakıyorum savaş alanını iyi idare ediyorsun” diyen Dex keyifle gülümsüyordu.

“Herkesi memnun bırakmak gerek” diyen Alicia telefonu yerine bıraktı.

“Bu konuda altın madalyayı hak ediyorsun” diyen Dex’in sesi anlamlıydı.

Maddie’nin dinlediğini bilen Alicia renk vermemeye çalıştı. “Bu formları imzalaman gerek.”

“Tamam” diyen Dex kalemini çıkartıp imzalamaya başlamıştı bile.

“Önce okuman gerekmez mi?” diye sordu Maddie.

Dex’in cevabı netti. “Hayır. Benim Alicia’ya bu konuda güvenim sonsuzdur. Ayrıca o harika ve yetenekli bir sekreterdir.”

“Sahi mi” diyen Maddie’nin sesi, yüz ifadesi kadar ihtiyatlıydı. “Öyleyse bu listeyi senin yetenekli ellerine bırakabiliriz” deyip masaya birtakım kağıtlar bıraktı.

Alicia, bir ona birde kağıtlara bakıp sordu: “Bunlar nedir?”

Maddie’nin görünümü her zaman ki gibi mükemmeldi. Üzerinde açık lila bir kıyafet vardı. Dudaklarına da buna uyumlu parlak

pembe renkte ruj sürmüştü. ‘Acaba saçlarının kötü görüldüğü bir gün olmuş mudur’ diye merak ederek koyu parlak saçlarına baktı.

“Bundan sonra işimize yarayabilecek potansiyel müşteri listesi. Bilgisayara kaydetmeni istiyorum” diye Dex yanıtladı.

“Hemen hallederim.”

“Harika. Evet Maddie, Salı günkü toplantıya doğru iyi gidiyoruz.”

Kadın gülümseyerek “Düşündükçe sabırsızlanıyorum” diyerek onu cevapladı.

Çalan telefonu Alicia hemen cevapladı. “Arayan muhasebecin, Dex.”

“Odama bağlayıver. Salıya görüşürüz Maddie.”

Kapısını kapatıp içeri girince Maddie biraz oyalanıp Alicia’nın masasına yaklaştı.

“Bana bir bardak su verebilir misin? Başım çok ağrıyor... Dışarıdaki sıcaktan olmalı.”

“Tabii” diyen Alicia çay ve kahve yaptığı ufak bölüme geçti. Suyu doldurup bardağı ona uzattı.

Kadın çantasından aspirin çıkarıp suyla birlikte yuttu. Bardağı masaya bırakırken eli orada duran birtakım kağıtlara çarpıp yere saçılmasına sebep oldu.

“Ah, çok affedersin” deyip eğilmeye yeltenince, Alicia onu “Önemli değil. Ben toplanırım” diyerek engelledi.

“İyi öyleyse” diyen Maddie son derece sevimli bir gülücükle ofisten ayrıldı.

Dağınıklığı toplamak oldukça zamanını almıştı. Dex odasından çıktığında hala kağıtlarla boğuşuyordu.

“Ne gün ama! Ben de biraz erken bitirmeyi umuyordum.”

“Hayatında işten ne zaman erken çıkabildin?” derken Alicia gülümsüyordu. Kağıtları masasına yerleştirirken sordu; “Romania’da masa ayarlayabildin mi?”

“Sabah ilk iş olarak onu hallettim. Saat sekiz de seni alacağım.”

Başını kaldırıp onun gözlerine baktı. Sabahtan beri o denli yoğunluğa ki durumlarını düşünecek vakit bulamamıştı.

“İyi” derken durumun ne kadar garip olduğunu düşünüyordu. Daha evvel bir çok kez yemeğe çıkmışlardı. Ama bu kez her şey farklıydı. Aralarındaki gergin hava da bunun en iyi göstergesiydi.

“Bu listeyi işim biter bitmez bilgisayara girerim” derken masanın üzerindeki listeyi arıyordu. Bulamayınca kaşları çatıldı. Eğilip yeri araştırdı.

Dex “Ne oldu” diye sordu.

“Maddie’nin masama bıraktığı liste ortada yok.”

“Burada bir yerde olmalı.”

“Belki de yere düşen kağıtların içerisine karıştı” diyen Alicia sıkıntıyla dudaklarını çığniyordu.

Dex asabi bir tavırla dişlerini gıcırdatarak: “Alicia, o liste çok önemli. Daha dikkatli olabilirsin” dedi.

“Ama dikkat ettim. Masamın kenarında duruyordu. Ve ben ona hiç dokunmadım!”

“Dex alaycı bir tavırla:” Belki de kendi başına gezmeye çıkmıştır” dedi.

“Belki de Maddie’nin yere düşürdüğü kağıtları dosyalarken yanlışlıkla onu da dosyaya kaldırmış olabilirim.”

Dex kafasını sallayarak odasına geri döndü.

Bir saat sonra Alicia hala listeyi bulamamıştı. Akla gelebilecek her yeri aramıştı ve asabı artık bozulmaya başlıyordu.

Dex dışarı çıktığında hala aramakla meşguldü.

“Artık bitirsen iyi olur.”

Alicia saate bir göz attı. Neredeyse altı-buçuk olmuştu! “Belki de ayırdığın masayı iptal etsen iyi olacak. Bu listeyi bulmadan rahat etmeyeceğim.”

“Listeyi unut. Masayı iptal ettirmek de istemiyorum” derken gelip dosya dolabını kapattı.

Onun koyu,derin gözlerine bakarak içini çekti: “Nereye kayboldu bu meret anlamıyorum, Dex.”

“Sen şimdi bunu unut ve doğruca eve gidip dinlen. Saat sekizde gelip seni alırım.”

Alicia yorgun olduğunu hissedip başını sallayıp kabullendi. “Peki, sonra görüşürüz.”

ŞANSLI AŞIK

O çıkar çıkmaz Dex bütün dosyaları, listeyi bulmak için talan etmeye başlamıştı.

Alicia duşunu yapıp giyinirken hala kayıp listeyi düşünüyordu. Dex her zamanki gibi tam vaktinde geldi. Haki renkte bir gömlekle bej bir pantolon giymişti. Kayıp liste konusunu açınca Dex sakın bir sesle "Bu konuyu kapatmıştık" demekle yetindi. Birlikte arabaya bindiler.

"Ben bunu kafamdan atamıyorum, Dex! Çok garip, daha önce hiç bir şey kaybetmemiştim."

"Son zamanlarda yoğun stres altındasın, bu da çok normal. Artık kafanı takma. Ben zaten Maddie'yi aradım. O bir kopyasını saklamış."

"Hamile olabilirim ama bu beni yetersiz kılmaz! Hem bu nasıl olabilir... Biraz evvel masamın üzerinde dururken nasıl yok olur?"

"Belki de uzaylılar almıştır. Bu da Mars'lıların ilk endüstriyel sabotajıdır!"

"Maddie isminde bir Mars'lı olabilir."

Dex tek kaşını kaldırarak ona baktı. "Bu listeyi o getirmişken niçin böyle bir şey yapsın?"

"Bilemiyorum." Gece için hazırlanırken, ona su getirmeye gittiğinde bunu almış olabileceği sürekli kafasını kurcalamıştı. Fakat bunu neden yapmış olabileceğine dair en ufak bir fikri bile yoktu.

"Maddie bununla bayağı eğlendi. Olay tam benim senin için yetenekli ve mükemmel bir sekreter dememin üzerine oluştu."

"Evet, öyleyim."

"Tabii ki öylesin. Artık bunu bırakalım. Konuşacak başka önemli konularımız var."

"Evet, haklısın."

Romano deniz kenarındaydı. Masa üstü mumlarıyla, açık havada son derece zevkli bir restorandı. Garson onları kenarda sakın bir masaya oturttu.

Aniden Dex: "Bu gece ne kadar güzel gözüktüğünü söylemiş miydin?" dedi.

ŞANSLI AŞIK

Utangaç bir tavırla onun gözlerine bakarak "Teşekkür ederim" dedi. Uçuk pembe, yuvarlak yakalı ve uzun etekli bir yaz elbisesi giymişti. Güzel olmadığını biliyordu. Ama hoş ve çekici görünüyordu.

"Dün gece yatmadan önce hep seni düşündüm. Sana çok fazla iş yüklüyorum, bunu azaltmam gerek."

"Ben hasta değilim ki!" diyen Alicia gülüyordu.

"Sabah bulantıları da yok mu?"

Başını salladı.

"İç ezilmesi?"

"Toplum içinde söylenmeyecek hiç bir şeyim yok."

"Bu arada sen konuşurken dudaklarını seyrettim. Çok iştah açıcılar. Tam öpülmek için yaratılmışlar."

Bu arada garson gelip siparişlerini aldı.

"İlk randevumuzda da beni buraya getirmiştin."

"Yani seni davet etme cesaretini kendimde bulduğun gün demek istiyorsun."

"Kimi kandırıyorsun? Sen her zaman son derece kendine güvenen bir 'Romeosun' Dexter Rowland. İlk altı ay sürekli eski kız arkadaşlarını atlatmaktan bir hal oldum!"

"Aman sende. Biz her zaman çok iyi iki arkadaşlık. Bu teklifi yaparken buna zarar gelecek diye bayağı korktum."

"Ne demek istediğini çok iyi anlıyorum. Hatırlıyor musun? Mac Dales de çalışırken bir gün kendi işini kuracağını söyledin. Öğle yemeklerinde kırk yaşına basmadan büyük bir servet sahibi olmanın hayallerini kurardın. O güne değin tanıdığım en hırslı erkektin."

"Sen de gördüğüm en güzel sekreter. Yaşlı Jim Mac Dale'i hep kıskanırdım."

"Yok canım! Benim farkımda bile değildin."

"İşimi açar açmaz senin peşine düştüm."

"Bilgisayar konusunda iyi olduğumu biliyordun."

"Her neyse, oldukça iyi bir ekip oluşturduk."

"Sanırım öyle."

ŞANSLI AŞIK

“Bunu sürekli kılmaya ne dersin? Dün geceki teklifimde samimiydim Alli, evlen benimle.”

Yüreği ağzına gelmişti. “İyi bir sekreter olduğumu biliyorum ama bu denli olayı abartmana gerek yok.” Espri yapmaya çalışarak içindeki fırtınayı gizlemeye uğraşıyordu.

Yemekleri getiren garson onun biraz rahatlamasını sağlamıştı.

Yalnız kalır kalmaz Dex sorusunu yineledi: “Cevabın nedir?”

Evet cevabını vermek için yanıp tutuşuyordu. Maalesef en kolay çözümler bazen en doğru çözüm olmuyordu.

“Daha önceleri evliliği ancak yaşlılığında düşünebileceğini söylemiştin.”

Alaycı bir tavırla “Planlarımı değiştirdim” dedi.

“Gerçekten birlikte iyi olduğumuzu biliyorum. Ama benim için aşksız bir evlilik geçerli değil. Ayrıca başımda şimşekler çakmasını ve şarkılar duymak yani her şeyi istiyorum.”

“Gerekirse önünde diz de çökebilirim.”

“Bunu yapmanı tavsiye etmem. Şok geçirip üzerine düşebilirim!”

“Çarpık bir mizah anlayışın var” derken elini ceketinin cebine sokmuştu. “Belki bu yardımcı olabilir” derken küçük mavi kadife bir kutuyu ona doğru uzatmıştı.

Sorgu dolu bakışlarını görünce devam etti. “Açmayacak mısın?”

Uzanıp kutuyu alıp açtı. Az kalsın nefesi kesiliyordu. Kare kesimli harika bir pırlanta yüzük kendisine bakıyordu.

“Eğer parmağına uymazsa kuyumcu bunu ayarlayabileceğini söyledi”

“Harikulade! Bunu ne zaman aldın?”

“Öğle yemeği saatinde ne yaptığımı sanıyorsun? Üstelik aç da kaldım!”

Gülümseyerek kutuyu kapattı. “Çok güzel bir yüzük. Teşekkür ederim Dex.Çok hoş bir jest.”

Dex homurdandı. “Bu bir jest değil.İçten ve ciddi bir teklif.”

“Ama daha önce Clare’e yaptığın teklif kadar içten değil.” Sesi bunları söylerken titriyordu.

ŞANSLI AŞIK

Dex’in yüzü kararmıştı. “Ben o zamanlar başka biriydim ve bu çok uzun zaman önce olmuştu.”

“Sen aşıkydın. Bunun nasıl bir duygu olduğunu unutmamışsındır.”

“Onu kaybetmenin verdiği acıyı hatırlıyorum.” Bunları söylerken samimiydi. “Uzun süre, onun ölümünden sonra duygularımı kontrol edemez olmuştum. Şayet aşk insana bunları yapıyorsa... Bu kaybı bir daha asla yaşamak istemem.”

Alicia sanki onu ilk defa görüyormuş gibi bakıyordu.Bunca zamandır tanıdığı başarılı ve hırslı işadamı kendini aşk’a bırakmaktan mı korkuyordu?

Bir an, içinden umutlanır gibi oldu. Ona biraz zaman tanırrsa belki tekrar aşık olabilirdi.İçinden bir ses ona gururunu bir yana bırakıp her ikisine yetecek kadar aşk duyguları içinde yüzdüğünü söylemesini istiyordu.

“Sana ilgi duyuyorum ve sana bakmayı kabul ediyorum.Verebileceğim tek söz bu...Üzgünüm.”

Sesindeki kuru ton Alicia’nın tüm romantik duygularını yok etmişti.

“Ben bakıma muhtaç değilim.”

“Sanırım en önemli konu bir bebeğimizin olacağı.Kendimize öncelik tanıma lüksümüz yok.”

“Ama kabul etki düne kadar benimle evlenme düşüncen hiç yoktu. Öyleyse şimdi bu telaşa ne gerek var?” Bu arada soğukkanlı görünmeye çalışarak yemeğini yiyordu.”Üstelik işinde tam bir geçiş döneminde ve mali durumun da pek rahat değil.”

“Senin mali konulara önem verdiğini bilmiyordum.” Dex’in sesi oldukça soğuktu. “Tabii Peter senin kafanı top model olarak ne kadar çok para kazanacağına dair epey doldurmuş.”

“Kaç kişi top model olabiliyor ki? Ayrıca bunun konuyla hiç bir ilgisi yok.”

“Acaba mı! Yoksa bu çocuğu aldırmayı mı düşünüyorsun?”

Bu soru onu dehşete düşürmüştü.”Asla olamaz.”

“Öyleyse benimle evlenmeyi neden kabul etmiyorsun?”

Alicia çatalını elinden masaya bırakıp arkasına yaslandı. “Bana bu doğru gelmiyor da ondan.”

“Biliyorsun ben çok çalışacağım ve maddi sıkıntılarımla sürekli olmayacak. Bana inanıyorsun, değil mi?”

“Bu konu senin işin, şöhretin ya da paranla ilgili değil. Konu sadece sen ve benle ilgili.”

Dex ikna olmuş görünmüyordu. Alicia bir lokma daha alırsa çıkaracağını düşünerek yemek tabağını kenara itti.

“Başka bir şey sipariş etmek ister misin?”

Hayır anlamında başını salladı.

“Daha fazla yemelisin. Kuvvetli olmaya ihtiyacın var.”

Acı bir gülüşle “Benim için endişelenmeye başlaman gerekmez, ben kendime bakabilirim” dedi.

Dex garsondan hesabı istemişti. Alicia onun yüzünün oldukça asık olduğunu fark etti.

“Lütfen bana kızma Dex. Bu işin yürümeyeceğini bilerek buna nasıl ‘evet’ derim?”

Bir yanıt yoktu. Hesabı ödeyip ona döndü: “Gidelim mi?”

Dışarıda harika bir mehtap vardı. Deniz gümüş gibi parlıyordu. Biraz ilerdeki çocuk parkında küçük kızlarını salıncağa bindirmiş bir çiftin mutlu kahkahaları geceye yayılıyordu. Arabaya bindiklerinde Dex motoru çalıştırmayıp durdu.

“Onlar gibi olabiliriz! Ama sen her şeyi bir yana fırlatıyorsun.”

Kalbi sıkışıyordu. Ona cevap verecek cesareti kendinde bulamadı.

“Tamam, birbirimizi sevmiyoruz. Ama çok iyi dostuz... ayrıca yatakta da çok iyiyiz.”

“Fazla iyiyiz” derken kendinde şakalaşacak gücü toplamaya çalışıyordu.

“Alicia, bu bebeği istiyorum.”

“Biliyorum.” Kendinden çok bu bebeği istediğini biliyordu. “Peki bir müddet sonra bu keyif verici seksten sıkılınca ne olacak? Clare haricinde hiç bir kadınla bir kaç aydan fazla birlikte olmadın.”

“Haklısın ama baba olmanın beni bu denli etkileyeceğini düşünmemiştim.”

Sesinin tonu içinin erimesine sebep olmuştu. Onu kollarına aldığı anda karşı koyamadı. Dudakları birleşmişti. Elleri vücudunu okşuyordu. Kalbi tamamen ona aitti. Elini ona dokundurması her isteğini kabul ettirmeye yeterliydi.

“Evlen benimle Alli. Seni mutlu ederim. İyi seks, bir sürü para ve istersen bir sürü bebeğe sahip oluruz.”

Gözlerindeki yaşlara rağmen kahkahaya boğularak “Ne teklif ama! Sen delisin Dex” dedi.

“Bunu ‘evet’ olarak alabilir miyim?” Karanlıkta sadece onun mavi gözlerinin ışıltısını görebiliyordu.

Yumuşak bir sesle fısıldadı: “Sanırım alabilirsin.”

Acı bir gülüş dudaklarına oturmuştu. Başından beri cevabı ‘evet’ti. İmkansız umarak onun aşkını da istemişti. Ne yazık ki her şeye birden sahip olunamıyordu...

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Şık sarı kıyafetiyle ışıldayan Maddie Mc Dowell ofise girerek “İçerde mi?” diye sordu.

“Evet.”

“İyi” diyerek Dex’in odasına doğru ilerledi. Alicia’nın ona haber vermesine fırsat bırakmamıştı. Oda kapısının önünde koyu saçlarını savurup ona dönerek “Bu arada tebrikler” dedi.

Gözleri Alicia’nın parmağındaki yüzükte geziniyordu.

“Teşekkürler.”

“Her ne kadar kolay olmasa da..”

Alicia kaşlarını çatarak: “Ne demek istiyorsun?” diye sordu.

Kadın elini beline dayayarak onu yanıtladı. “Yani evlilik kolay iş değil dedim. Sen ne dediğimi sandın?”

Alicia omuzlarını silkti. Bir an bebekten haberdar olduğundan korkmuştu. Dex, Vicky’e bile evlenmeden bu konuyu açmayacağına söz vermişti.

Maddie gözlerini kısarak, dudaklarında bir tebessümle ona baktı. “Sen bana aldırma, daha evvel pekte hoş olmayan bir evlilik deneyimim var da. Dex harika bir adam ve Queensland’deki bütün kadınlar seni kıskanacak!”

Alicia kendini gülümsemeye zorlayarak “Sahi mi?” dedi.

“O çok iyi bir av bence. Çok yakışıklı olmasının ötesinde kırkıdan önce milyarder olmaya da aday.”

“Ben parası için değil onu sevdiğim için evleniyorum.”

“Para ve gücün afrodizyak sayıldığı bir dünya için ne kadar da romantiksin!”

“Senin için böyle olabilir ama benim ve Dex için durum farklı.”

Maddie kaşlarını kaldırarak devam etti: “Pek çok erkek başarı ve güçten etkilenir. Dex’te bir istisna değil. Hoş, olmadığını zaten biliyorum. Neyse, sorumluluk sahibi bir koca olacağına eminim. Bu arada unutmadan, geçen hafta kaybettiğin listenin kopyasını getirdim. Çok dikkatsiz davrandın.”

“Dikkatsiz davranmadım. Çok garip ama sanki biri onu aldı.”

“Sahi mi? Öyleyse çok dikkatli ol, bu bir endüstri casusluğu olabilir” derken odaya girip kapıyı kapatmıştı.

“Yada bunu benim ayağımı kaydırmak için sen aldın.” Alicia bunları hırsla içinden söylemişti. Kendini önündeki işe vermeye zorladı. Bir saat sonra kapı açılıp Dex ve Maddie gözüktüler.

“Demek rakamlarda anlaştık.”

“Evet. Yarın öğlen yemekte tekrar bunun üzerinden geçeriz” diyerek gülümseyen Maddie elindeki bir sürü kağıdı Alicia’nın masasına bıraktı. “Lütfen bunlardan birer kopya alır mısın?” derken kapıya doğru yürümüştü. Aniden durup ona dönüp ilave etti: “Bunları da kaybetmezsin, değil mi?”

Alicia dişlerini gıcırdatarak onu yanıtladı: “Çalışırım.”

“Harika. Onları yarın alırım.”

Dex onun ardından kapıyı kapatırken, Alicia patladı: “Bu kadın kendini ne sanıyor? Sanki patronummuş havalara giriyor ve ben de buna izin vermem.”

Dex rahatsız olmuş gibiydi. Uzanıp bilgisayar ekranına baktı. “Anlaşıldı. Bu arada verdiği listeyi buna yükledin mi?”

“Yaptım bile. Ayrıca bu listenin kaybolması da çok garip.”

“Neyse tekrar bu konuyu açmayalım. Bu kağıtları kopyalama-
dan evvel benim için diskete kaydedebilir misin?”

“Hemen hallederim.”

Dex odasına, Alicia da işinin başına döndü. Dex odasından çıktığında işlerinin hepsini bitirmişti.

“Sen vazgeçilmezsin. Her işi halletmişsin!”

“Bunu yazılı olarak verir misin?”

Gülerek: “Zam istemeyeceğine söz verirsen “ diyerek onunla şakalaştı. Dosya dolabına giderken gözleriyle onu takip etti. Üzerinde sade ama şık pembe bir elbise vardı. Sarı saçlarını arkada uzun bir örgü yapmıştı. Zevkle onu bir müddet seyretti.

Alicia cilveli bir edayla “Bu akşam bana gelmeye ne dersin? Sana yemek pişiririm” diye sordu.

“Çok isterdim ama akşam bir iş yemeğim var.”

“Oh... belki daha sonra uğrarsın.”

“Gerçekten yorgunum Alli. Üstelik sabah erkenden bir iş randevum da var.”

Alicia başını salladı. Canı sıkılmıştı. Hamile olduğunu söylediğinden beri birlikte olmamışlardı. Tam iki hafta geçmişti. Onu çok özlemişti.

Masasına geçerek ona sordu, “Maddie’ye hamile olduğumu söyledin mi?”

“Yoo! Neden sordun?”

Alicia omuzlarını silkti. “İçimden gelen bir ses..sanki biliyor-muş gibi.”

“Hiç bir şey söylemedim.”

Bedenine bakarak “Belli olmuyor değil mi? Yoksa çok mu şişman görünüyorum?” dedi.

Dex ellerinden tutarak onu dudaklarından öptü. “Aksine çok güzel görünüyorsun.”

Dudaklarının teması Alicia’nın tüm endişelerini silmeye yetmişti. “Gerçekten mi?”

“Evet ve senin karım olman için sabırsızlanıyorum.”

“Oh, Dex!” Şimdi de ağlamaya başlamıştı.

“Ne oldu? Neyin var?” derken bir yandan da şefkatle onun gözyaşlarını kurulamaya çalışıyordu.

“Bilmem! Hormonlarım yüzünden olmalı.”

“Her şey yoluna girecek” diyen Dex onu kollarıyla sarmıştı.

Onu sevmediği halde bu nasıl olacaktı!

“Hadi erken çıkalım. Sana göstermek istediğim bir şey var.”

“Ne?”

“Bu bir sürpriz. Hadi her şeyi kapat, çıkalım.”

Yirmi dakika sonra Cook otoyolunda arabadaydılar. Bir müddet sonra Dex anayoldan çıkıp deniz kenarına giden yola saptı. Küçük bir koya gelince durdu ve onu arabadan indirdi. Denizin tuzu dudaklarına kadar ulaşmıştı. Sahilde uzun ağaçlar sıralanmıştı.

“Yanlış tarafa bakıyorsun” diyen Dex onu omuzlarından tutarak geriye çevirdi.

Karşısında küçük bir patikayla ulaşılan beyaz duvarlı yeşil panjurlu bir sayfiye evi duruyordu. Ön taraftaki tabelanın üzerine ‘SATILDI’ yazılmıştı.

Dikkatle onu inceleyen Dex sordu. “Nasıl buldun?”

“Hiç bir şey anlamadım!” diye yanıtlarken ona döndü.

“Burası bizim. Kontratı dün imzaladım.”

Gözleri şaşkınlıkla fal taşı gibi açılmıştı.

“Acele karar vermem gerekiyordu zira başka talipleri de vardı. Evi sevdin mi?” diye soran Dex’in yüzünde bir endişe bulutu dolaşıyordu.

Derin bir nefes alarak onu yanıtladı: “Tabii ki beğendim. Ama birlikte seçmiş olsaydık daha hoşuma giderdi.”

“Bunun sürpriz olmasını istedim. Sevineceğini sanmıştım.”

“Sevindim.”

Hayal kırıklığına uğramış bir tavırla: “Hiç de öyle gözükmüyorsunuz!” dedi. “Daha evvel, rüyadaki evin deniz kenarında ve önünde bunun gibi bir verandası olduğunu bahsetmiştin. Hem tam üç yatak odası var. Bir bize, bir Vicky’e birde ufaklığa.”

Alicia parmaklarının ucunda yükselerek onu dudaklarından öptü. “Teşekkür ederim Dex. Bu bizim ilk yuvamız olacak.”

“Hadi gel, içeriye bakalım.”

Birlikte patikayı geçip ön kapıya geldiler. Tam içeri girmeye hazırlanırken Dex onu durdurdu. “Bu işi tam kitabına uygun yapalım.”

Onu kucağına alıp kapıdan içeri geçtiler.

Ev boştu. Kendi dairesinden sonra ona çok büyük gözükmüştü. Pencerelelerden tüm deniz ayaklarının altında gibi gözüküyordu.

“Gel de bak. Yatak odasının kendine ait banyosu da var.”

“Yatak olmayışı ne kötü. Hemen açılışı yapardık.”

“Sana söz, haftaya alışverişe çıkarız.”

“Hem perdeler için de ölçü almak lazım.”

“Merak etme. Ben aldım.”

“Ne kadar düzenlisin! Korkarım eşyaları aldığını da söyleyeceksin”

“Korkarım o işleri sen halledeceksin. Öbürsü gün Perth’e doğru yola çıkmam lazım. Bir hafta kalacağım.”

“Bir hafta mı?”

“İşlerimi yoluna koymam gerek. O kadar şaşkın bakma. Sana bundan daha evvelde bahsetmişim.”

“Doğru” diyen Alicia yumruklarını sıkmış, tırnakları avuçlarına batmıştı. “Maddie’de seninle birlikte mi gidecek?”

“Evet. Sana söylemişim. Onun ortaklarıyla görüşmeler yapacağız. Bu çok önemli.”

Bu denli kıskanmasına gerek olmadığını kendine iknaya çalışarak: “Evet, farkındayım” dedi.

Aslında herkesle barışıklı ama nedense Maddie Mc Dowell’a bir türlü ısınamamıştı. Pencereden dışarıyı seyreden silüetine baktı. Ne kadar da yakışıklıydı! Üzerindeki takım elbise geniş omuzlu güçlü bedenine çok yakışmıştı.

“Dex, seviş benimle.” Sesi boş evde yankılanmıştı.

“Ne, şimdi mi?”

Yanına yaklaşp elini avuçlarının arasına alarak göğsüne yaklaştırdı. Yavaşça kravatını çözüp gömleğinin düğmelerini çözdü.

“Alicia, bazen vahşi bir kediye dönüşüyorsun.”

Boynundan öperken mırıldandı: “Bu iyi mi yoksa kötü mü?”

“Bir saat sonra bir iş görüşmem varsa kötü” derken hafifçe dudaklarından öptü. “Artık daha fazla sorumluluklarım var. Ufaklık için çok çalışmam gerek.”

Belki de Maddie haklıydı. Erkekleri harekete geçiren şey para ve güçtü. Maddie’de her ikisinden de bolca vardı.

Dex bir yandan onun elbisesinin düğmelerini kapatırken “Söz veriyorum Alli, bunu telafi edeceğim.” dedi.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Kapı çalındığında Dex yakasına çiçek takmakla meşguldü. Sağdıcı gelmiş olamazdı. Odasından çıkıp kapıya gitti.

“Maddie!” diye şaşkınlıkla söylendi.

“Gelini önceden görmek uğursuzluk getirir ama iş ortakları için bu geçerli değil” diyen Maddie şuh bir tavırla gülerek içeri girdi.

Uçuk mavi bir kıyafet ve onu tamamlayan şık bir şapka giymişti.

“Çok hoş görünüyorsun. Bir şeyler içer misin?”

“Kuvvetli bir şeyi yeğlerim.”

Uzun bacaklarını birbirinin üzerine atarak oturdu. Dex içkisini verirken saatine bakıyordu.

“Birazdan sağdıcım burada olur.”

“Tamam anlıyorum, dedikodu olmasını istemezsin. Ben sadece Perth’de olanları konuşmak için geldim.”

“Bunu ben dönünce ofiste konuşuruz.”

Gözleri alev gibi yanarak ona baktı. “Ben işle ilgili konuşmayacaktım ve sen de bunu bal gibi biliyorsun. Alicia’ya bizim ilişkimizden söz ettin mi?”

“Ne gerek var ki! Bu uzun zaman önceydi.”

İçkisini masaya bırakan Maddie ayağa kalkıp kollarını onun boynuna doladı. “Onunla evlenmenin sebebi hamile kalması, değil mi?”

“Bunu da nereden bildin?”

“Kadınısı içgüdü diyebilirsin. Bir kaç hafta evvel onu doktordan çıkarırken gördüm ve ardından bu evlilik işi gündeme geldi.”

“Fikirlerini lütfen kendine sakla. Ben Alicia hakkında konuşmak istemiyorum.”

Maddie ayaklarının ucunda yükselerek onun dudaklarına uzandı.

Onun kollarından tutarak kendinden uzaklaştıran Dex sinirli bir halde “Maddie, aramızdaki şey geçmişte kaldı.”

“Ama Perth’de öpüşürken seninde pişmanlık duyduğunu anladım.”

“O an ikimizde işle ilgili sevinmiştik ve sen birden boynuma sarılarak beni öptün.”

“Ama bana karşılık verdin!”

“O an geldi geçti. Bir öpücüktü ve hiç bir anlamı yoktu.”

Maddie baştan çıkarıcı bir tavırla gülerek “Yalancı” dedi.

“Bir saat sonra evleniyorum ve yaşıntımda bu tür sorunlar istemiyorum.”

“Geline dair hiç bir aşk sözcüğü kullanmıyorsun?”

Tam o sırada kapı çaldı. Gelen Peter idi. “Senin ve sağdıcının bir iki resmini çekmek için uğradım.”

Alicia aynada kendini beğeniyle seyrediyordu. Geleneksel gelinlik yerine üzerinde binlerce minik papatya işli sarı krem bir tuvalet giymişti. Kardeşi Vicky ona bakarak “Çok güzelsin” dedi.

“Dex’le evlendiğin için çok mutluyum. Siz birbiriniz için yaratılmışsınız. Bunca yıldır sen hep kuvvetli olup bana baktın şimdi de o seninle ilgilenecek. Yaptıkların için sana teşekkür borçluyum.”

Onun romantik konuşması Alicia’yı hüznlendirmişti. İçini çekerek gerçeği kimsenin bilmediğine sevindi.

Bu arada Vicky kapıyı açmak için uzaklaşmıştı. Alicia birden düşüncelere daldı. Acaba bu anlamsız gururunu bir yana bırakıp Dex’e onu ne denli sevdiğini söylese daha mı iyi olurdu? Acaba o şu anda ne yapıyordu? Bir görev gibi onunla evleneceğinden dolayı pişman mıydı? Ya Maddie denen o kadın? Perth’e birlikte gittiklerinde içi içini yemişti. Döndüklerinde Dex ona oldukça mesafeli

davranmıştı. Doğru dürüst konuşmaya bir türlü vakitleri olmamıştı. Uzanıp ç beğini eline alıp onların yanına gitti.

Peter sürekli onun pozlarını çekiyordu. "Hadi bir tane daha. Harika görünüyorsun!"

Alicia sevgiyle ona baktı. Şık bir takım elbise giymişti. Onu t-shirt ve şort dışında bir kıyafetle gören olmamıştı. Uzun sarı saçlarını bile kestirmişti.

"Sen ve Vicky benim için bir aile demeksiniz. Şayet bir şeye ihtiyacın olursa yanında olacağımdan emin olmanı isterim."

"Biliyorum ve bunun için sana minnettarım."

"Hadi gidelim."

Küçük kilise çiçeklerle donanmıştı. Mendelssohn'un düğün marşı eşliğinde ilerlerken onu bekleyen Dex'i gördü. Birden etraf-taki herkes kayboldu ve sadece ikisi kalmış gibi hissetti. Evet, hayatının erkeği Dex'ti.

Seremoni sırasında içi arzuyla yanıyordu. Onun yüzüne bakarak duygularını keşfetmeye çalıştı. Fakat yüzünden hiç bir şey okunmuyordu.

"Sizi karı koca ilan ediyorum"

Dex alyansı parmağına takarken eğilip onu dudaklarından öptü. Dışarı çıkarken rengarenk konfeti yağmuruna tutulmuşlardı.

"Evet diyerek beni çok için için sana teşekkür ederim."

"Ah,Dex"diyen Alicia'nın gözleri mutlulukla dolmuştu.

Hep birlikte düğün kokteylinin yapılacağı otele doğru yola koyuldular.

Dex'in anne ve babası düğün için Amerika'dan gelmişlerdi. Son derece sıcak bir tavırla Alicia'ya sarılıp kutlamışlardı. Birlikte annesiyle sohbet ettiler.

Annesi Barbara Rowland onun gençliğiyle ilgili bir çok anı anlatıyordu. "Sana aşık olup evlenmesi beni çok mutlu etti. Clare'i kaybedince onun için çok endişelenmiştim."

"Bu konuyu açman iyi oldu.Clare nasıl biriydi?"

"Çok yakın aile dostlarımızın kızıydı. Birlikte büyümüşlerdi ve gözleri başka hiç kimseyi görmüyordu. O ölünce sanki Dex'in içindeki ışık söndü. Daha sonra birlikte olduğu kızlar hep onun gibi koyu renk saçlı ve yeşil gözlüydü. Boston'dan ayrılıp buraya gelmekle her şeye yeniden başlamak istedi. Ve bunu da başardı. Senin kadar güzel bir kıza aşık olup evlendi. Bundan daha mutlu olamazdım. Pekala şimdi de sen anlat bakalım. Nasıl tanıştınız?"

Alicia birlikte başka bir yerde çalıştıklarını ve sonra Dex'in kendi işini kurarak onu da yanına sekreter aldığını anlatırken Dex yanlarında belirdi.

"İyi misin?"

"Gayet iyiyim."

"İyi öyleyse. Kiraladığım balayı dairesinin boşa gitmesine üzülürdüm."

"Burada daire mi tuttun?" diye soran sesi şaşkıncı.

"Sabırsız olma. Burada değil. Bu bir sürpriz. Gereksinimin olan her şey ayarlandı,merak etme."

Bu arada Dex'in arkadaşları onu alarak kendi aralarında şaka-laşmaya başladılar. Alicia'da bu sürpriz balayının nerede olacağını merak ederek duruyordu.

"Tebrikler." Maddie onu yanaklarından öperek kutladı. "Yeni evin hakkında ne düşünüyorsun?"

"Harika! Ama yapılması gereken çok iş var."

"Önündeki veranda ve manzara her şeye değer."

Alicia'nın kaşları çatılmıştı. "Sen evi gördün mü?"

Maddie yeşil gözlerini kocaman açarak yanıtladı: "Ah, evet. Dex kontratı imzalamadan bir kadının görüşünü öğrenmek istedi."

Alicia'nın kalbi sıkışmıştı. Dex nasıl olurda birlikte oturacakları ev için kendisine değil de bir başka kadına danışırdı. Kendini toplamaya çabalayarak "Dex bir sürü insanı eve götürüp fikrini almış. O kadar romantik ki. Benim rüyalarım-daki eve benzer bir şey bulmak için deliler gibi uğraşmış" dedi. Bu sözlerin üzerine kadının yüzündeki gülümsemenin kaybolması onu rahatlatmıştı.

Bu arada Dex yanlarına yaklaşmıştı.

“Dex, tebrikler” diyen Maddie onu da öperek kutladı. “Gerçi şimdi sırası değil ama çok yakın bir zamanda iş meselesini konuşmamız gerekecek.”

Bir müddet işle ilgili konulara daldılar. Dex, Alicia’nın koluna dokunup sordu: “Dalmışsın. Ne düşünüyorsun?”

Onun yerine Maddie yanıtladı. “Olsa olsa ev işlerini ve ilerdeki bebekleri düşünüyordur.”

Yanlarına yaklaşan Peter kadının bu alaycı konuşmasına karşılık verdi. “Bence Sydney’de onu bekleyen top modellik konusuna takılmıştır. Dex’le bu denli birbirlerine aşık olmasalardı şimdi oradaydı.”

“Tamam Peter” diyen Alicia utanarak onu susturdu. Bu arada Dex iyice suskunlaşmıştı.

Dex’in sağdıci elindeki kadehle yanlarında belirdi. “Hanımlar ve beyler, balaylarına doğru yola çıkmadan evvel kadehlerimizi onların geleceğine ve mutluluğuna kaldırmayı teklif ediyorum.”

Bir sürü şamatanın arasında Dex’ten bir konuşma yapmasını istediler.

“Kendim ve eşim adına buraya gelerek bizleri çok mutlu ettiğinizi belirtmek isterim. Alicia sana da bana evet dediğin için çok teşekkürler. Ben çok şanslı bir erkeğim.”

Kalabalık alkışlar içinde onları iskelede bekleyen ve üzerinde ‘yeni evliler’ yazan sürat motoruna doğru sürükledi.

Alicia kız kardeşine sarılarak; “Bunlardan haberin var mıydı?” diye sordu.

“Bavulunu kim hazırladı sanıyorsun?” diyen Vicky’nin gözlerinin içi gülüyordu.

Dex’le birlikte motora bindiklerinde kalabalık coşmuştu. Motor hareket etti ve sahildekiler hep birden el sallamaya başladı. Alicia’nın gözü herkesten ayrı bir ağacın altında kımıldamadan duran Maddie’ye takıldı. Alicia birden kendini huzursuz hissetti.

Tekne mavi suları yarararak ilerliyordu. Küçük bir koya geldiklerinde tekneyi yanaştırıp kumsala indiler. Sahil oldukça ıssızdı.

Dex ona dönüp baktı. “Harika görünüyorsun.” Sesi son derece arzulu ydu.

Alicia utanır gibi oldu. “Uzun zamandır birlikte olmadık. Son haftalarda benimle hep mesafeliydin.”

“Farkında değilim. Kafamda bir sürü şey vardı.”

“Yani bu evlilik kararının doğru olup olmadığı gibi mi?”

“Tabii ki hayır. Ya sen?”

“Ben biraz korkuyorum.”

“Bu işi yürüteceğiz. Biz birlikte bunu halledebiliriz. Gerçi ben kendime kızgınım. Aslında ilişkimize daha önce bir yön vermeliydim. Bugün evlilik yemimi ederken benim için ne denli önemli olduğunu iyice fark ettim. Hayatımdaki en özel anlardan biriydi.”

“Benim içinde öyleydi.”

En azından Dex’in bu evlilikten pişmanlık duymadığını anlamıştı. Ona karşı bir şeyler hissediyordu ve zamanla belki bu duyguları daha da yoğunlaşabilirdi.

“Benim yüzümden Sydney’deki iş teklifini ret ettiğini düşününce.”

“Oradaki acente benimle sırf Peter’in gönderdiği resimler yüzünden ilgilenmiştir. O tanınmış ve çok yetenekli biri. Neden gülüyorsun. Komik olan ne?”

“Peter aynen bunları söyleyeceğini tahmin etmişti. Umarım ilerlerde bunun için beni suçlamazsın.”

“Benim için şu an en önemli konu bebeğim.”

“Yani bebeğimiz” diyerek Dex onu düzeltti. “Her ikiniz içinde elimden geleni yapacağım. Senin mutlu olmanı istiyorum Alicia.”

“Biliyorum. Ben de elimden gelen her şeyi yapacağım.”

“Peki ismini ne koyacağız?”

“Kız olursa Katy deriz.”

“Oğlan olursa da Sam.”

Alicia coşkuyla onun boynuna sarıldı. “Biliyor musun Dex? Şu anda sanki kulaklarımda yıldızlar orkestra kurmuş gibi. Sanırım ben aşık oluyorum.”

Dex parmağıyla hafifçe onun çenesini tutup kaldırdı. “Beni şımartıyorsun Alli, ama bence birbirimizle dürüst olmamız daha iyi.”

Ona karşılık veremeyeceği için böyle konuşuyordu. Alicia’nın yüreği sızladı.

Elele kalacakları yere doğru yürüdüler. Biraz sonra küçük saleye varmışlardı. Çok şirin bir yerdi. Her tarafa fenerler asılmıştı. Elektrik yoktu. Bavulları daha evvelden içeri konmuştu.

“Ben bir duş alacağım.”

“İyi. Ben de bu arada eşyaları yerleştiririm.”

Yatağın üzerinde çok şık ipek bir gecelik duruyordu. İliştirilen kartı okudu: ‘Benden sana küçük bir armağan’. Bu Vicky’nin yazıydı. Sevgiyle gülümsedi. Bu arada gözü Dex’in bavuluna ilişti ve eşyalarını yerleştirmek için bavulu açtı. Özenle yerleştirilmiş iç çamaşırlarının üzerinde kırmızı gül figürü bulunan bir kart duruyordu. Herhalde bir kutlama kartı diye düşünerek kartı açıp okudu.

Sevgili Dex,

Perth’deki günleri benim için ne denli yoğun anlam taşıdığını ifade etmek istedim. Senin de böyle düşündüğünü biliyorum. Alicia ile evlenme nedenini de biliyorum. Seni sevdiğimi bilmeni istiyorum ve ne zaman istersen de yanında olacağımı...

Maddie

Alicia düşün kapandığını duyduğu halde donmuş gibi kıpırdamıyordu. Sürekli elindeki kartın üzerindeki satırları okuyordu. Biraz sonra Dex yanına gelmişti. Üzerinde beyaz bir bornoz vardı ve çok yakışıklı görünüyordu. Maddie’nin onu bu denli beğenmesi boşuna değildi.

Alicia öylesine öfke doluydu ki... Daha önce yaptıkları bir sürü konuşmalara nasıl da aptalca inanmıştı! Yok efendim birbirlerine dürüst olmakmış, yok efendim onun için çok özelmış! Evlilikleri bir yalandan başka bir şey değildi.

“Alicia, sen iyi misin?” diye soran Dex merakla onu süzüyordu. Gözü elinde tuttuğu karta ilişince sordu: “O nedir?”

Buz gibi bir sesle onu yanıtladı: “Sana yazılmış, eşyalarının üstündeydi.”

Kartı okurken onu gözlemliyordu. Alnı kırıkmış ve yüzünde bir çok ifadesi belirmişti.

“Buna inanmadın değil mi? Alli, Perth’de Maddie ile aramda hiç bir şey geçmedi.”

“Lütfen benim zekamı küçümseme Dex.”

“Sana gerçeği söylüyorum.”

Bir an göz göze geldiler. Ateş gibi yanıyorlardı. “Sen bunu pabucuma anlat. Bana yalan söyledin, beni aldattın, senden nefret ediyorum.”

“Böyle konuşma” diyen Dex’in yüzü kül gibi olmuştu.

“Nedenmiş? Dürüst olalım diyen sen değil miydin?” Onu incitmek ve kendisi kadar acı çektiğini görmek istiyordu.

Şakaklarında atan damar kendini zor tuttuğunu gösteriyordu. “Tekrar ediyorum sana yalan söylemedim ve orada Maddie ile aramda hiç bir şey geçmedi. Bu onun sadece bir hayal ürünü.”

Elindeki kartı parçalayıp yere atışını seyretti. “Sana inanmıyorum.”

“Gerçek bu.”

“Sen bu kadını benden evvel evimize götürmüşsün.”

“Evet ama tam ben kapıdan çıkarken geldi ve yolda konuşuruz, işle ilgili diyerek arabaya bindi.”

“Eminim öyledir, yatak odasını da göstermişsindir.”

“Hayır, böyle bir şey yapmadım” diyen sesi çok öfkeliydi.

Alicia sinirle kafasını salladı. Ona inanmıyordu. “Beni aptal yerine koydun.” İşin gerçeği Maddie ile süregelen bir ilişkisi vardı ve son bir kaç haftadır onunla sevişmemesinin sebebidir açıkça ortadaydı. “Henüz geç değil, bu evliliği hemen iptal ettirebiliriz.”

“Ne? Bak” diyen sesi şaşkındı.

“Sevgisiz ama arkadaşlığa ve saygıya dayalı bir evliliği yürütebilirdim ama aldatılmaya ve küçük düşürülmeye tahammül göstermem.”

“Ben seni aldatmadım. Evet daha önce Maddie ile aramda ufak bir şey geçti ama Perth’de hiç bir şey olmadı.”

Alicia omuzlarını silkerek “Sanırım gitsen iyi olacak.” dedi.

“Gitmek mi? Aksine oturup sakın bir halde bunu enine boyuna konuşmalıyız. Sen olayı abartıyorsun.”

ŞANSLI AŞIK

“Sen beni aldatıyorsun ve abartan ben oluyorum. Şimdi bir duş almak istiyorum. Bu arada adanın diğer ucunda bir otel olduğundan bahsetmiştin, bir an evvel oraya doğru yola çıksan iyi olur” diyen Alli banyonun kapısını ardından kapattı.

“Kızgın olmanı anlıyorum” diyen Dex’in sesi soğuktu.

Alicia aynadaki görüntüsüne baktı. Bunca hayal kurduğu gece kabusu dönüşmüştü. Hayalleri kırık bir ayna gibi yerlere saçılmıştı. Ağlamak istediği halde acısı buna bile izin vermiyordu.

“Alicia lütfen bana bir şans daha ver, ben senin kocanım.”

“Evet ama sadece kağıt üzerinde” diyerek duşu açtı. Suyun sesi her şeyi bastırıyordu. Boğazı düğümlenmişti. Şimdi hayatında hiç olmadığı kadar kendini yalnız hissediyordu. Her şeye katlanabilirdi ama Dex’in ihanetine asla.

ALTINCI BÖLÜM

Alicia yatak odasına döndüğünde etrafına bakındı. Yatağın üzerindeki geceliği eliyle okşarken doğru olanı yaptığını düşünüyordu. Onun yırtıp attığı kart hala yerde duruyordu. Maddie ile olan ilişkisi ne zamandır sürüyor diye sürekli beynini yoruyordu. Hava sıcak olmasına rağmen o kendini buz gibi hissediyordu.

Birden kapı açıldı ve üzerini değiştirip kot pantolon ve kareli gömlek giymiş olan Dex içeri girdi. Yüzü son derece ciddiye.

“Beni yalnız bırakmanı söylemiştim.” Tüm olanlara rağmen içindeki küçük bir yer onun geri gelmesinden mutlu olmuştu.

“Hadi Alli, beni üzme mi çalışıyorsun? Kalbimi kırmak mı istiyorsun?”

“Senin kırılacak bir kalbin var mı?” Alicia bunları söylerken bir yandan da kendine kızıyordu. Hiç utanması ve onuru yok muydu da hala bu adamı deliler gibi sevmeye devam ediyordu?

“Belki pek çok konuda hatalı davranışım olmuştur ama Maddie ile bir ilişkiye girmek bunların arasında kesinlikle yok.”

“Buna inanabilmeyi isterdim.”

“Gerçek bu Alli, inan bana” derken oda kapısını da kapatmıştı.

Bakışlarını ondan kaçırmaya çalışıyordu. Onun yüzüne bakarken her şeye inanabilirdi.

“Seninle tanışmadan evvel onunla aramızda bir şeyler oldu ama sonra onun evli olduğunu öğrenince bu ilişkiyi hemen kestim ve uzun süre onu görmedim, ta ki bir bilgisayar kongresine kadar.” Bu arada durup derin bir nefes aldı ve devam etti. “O zaman birlikte

ŞANSLI AŞIK

bir içki içtik ve benden evli olduğunu sakladığı için özür diledi. Bu arada boşanmıştı ve aramızda olanların bizim iş arkadaşı olmamızı engellememesini dilediğini söyledi. Benim işle ilgili planlarımla yakından ilgileniyordu.”

“Hıh, eminim ilgilenmiştir.”

“Hadi Alli, o modern bir kadın ve bende onunla iş planlamakta bir mahzur görmedim. Birlikte bu iş için çok çalıştık ve onun aklında başka şeyler olduğunu Pert’e gidene kadar anlamadım. Orada ortaklık sözleşmesini imzaladığımız gece bana yaklaştı ve beni öptü.”

“Ve sende onu yatağa attın.” Gözünün önünden ikisinin sevişmesi geçiyor ve sinirlerine hakim olamıyordu.

“Asla bunu yapmadım. Hem bu öpüşme hiçte fena bir işe yaramadı!” Gözlerinde muzip bir pırıltı vardı. “Bu öpüşme bana onu hiç arzu etmediğimi ama seni ne denli istediğimi bana hatırlattı.” Sesi okşar gibi çıkıyordu. Elleriyle yüzünü tutup kendisine bakmaya zorluyordu.

“Yapma Dex. Pekala o kart çantana nasıl girdi?”

“Bilemiyorum. Bagajlarımız kısa bir süre otelin lobisinde durdu. O zaman içersinde içine koymuş olabilir.”

Kararsızlıklar içinde çırpınarak duruyordu. Onu öyle çok seviyordu ki...

“Alli, bu kadar aptalca bir şey için ilişkimizi harcama. Bu kadın benim için hiçbir şey ifade etmiyor.” Parmaklarıyla dudaklarını okşuyordu.

“Maddie konusunu bana daha önce anlatmalıydın.”

“Bunu şimdi daha iyi anlıyorum. Haklısın, beni affet Alli” diyerek onun dudaklarını dudaklarıyla örttü.

Alicia kendini kontrol edebilmek için savaşıyordu. “Acaba bana anlatmadığın daha neler var?”

Dex gülerek onu yanıtladı: “Neredeyse senin gitmene izin verecektim ve buda hayatımın hatası olacaktı.” Uzanıp tekrar onu öptü. Bu kez Alicia’da ona karşılık vermişti.

Ayrıldıklarında nefes nefese kalmışlardı. “Maddie konusunda ne yapmayı düşünüyorsun?”

ŞANSLI AŞIK

“Döndüğümüzde onunla kesin olarak konuşacağım. O hoş bir kadın ve bende evli olduğum için başka birinle çıkmakta gecikmeyecektir.” Bir yandan da eliyle onun saçlarını okşuyordu. “Biliyor musun bu sabah çok garip bir şey oldu. Kapı zili çaldı ve ben Clare’le evleneceğim gün olanları hatırladım ve ‘Tanrım ne olur Alli’ye bir şey olmasın, onu kaybetmeye dayanamam’ diye yakardım.”

“Ah, Dex” diyen Alli’nin gözleri dolmuştu.

“Sen o kadar tatlı ve anlayışlısın ki seni hak etmiyorum Alicia.”

Yavaşça “Herkes ikinci bir şansı hak eder” dedi.

Gülerek uzanıp onu öptü. “Bu evliliği yürüteceğiz Alli. Biz birlikte çok iyiyiz.”

Alicia bir an ondan sıyrıldı. Biraz evvel Maddie’den bahsetmişler sonrada laf Clare’e gelmişti. Onun hayaletiyle sürekli birlikte gibydiler. Kısa bir an için titredi.

Dex bu arada bir ona birde boş yatağa bakıyordu. Hafifçe onu okşayarak sordu. “Yatak bizi bekliyor, ne dersin?”

Uzanıp onun üzerindeki geceliği yavaşça çıkardı. “Göğüslerin ne kadar da dolgunlaşmış” diyerek onları okşamaya başladı. Alicia onun siyah saçlarını okşayarak gözlerini kapatıp kendini zevke bıraktı. Vücudunun her yerini öpüyordu.

“Dex, seni içimde istiyorum, ah...”

Alicia uyandığında dışarıda bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyordu. Sevişmeleri muhteşem olmuştu. Dex yanında kolu onun beline dolanmış bir halde uyuyordu.

Çakan şimşek birden ona Dex’in annesinin söylediği bir cümleyi anımsattı. “Dex hep Clare’e benzeyen, esmer yeşil gözlü kadınlarla birlikte oluyordu.”

Maddie’de esmer ve yeşil gözlüydü. Aradaki bağlantı midesini ağzına getirmişti. Dönüp onu seyretti. Uyurken çok savunmasız görünüyordu.

Seni sevmiyor... Sana bir söz verdi, bu bebeği istediği için... Sen hep Clare’den sonraki ikinci olacaksın...

Dex ne derse desin bu sadece anlaşmalı bir evlilikti. Kendisini sevmeyen, üstelikte cinsel yönden başka bir kadına doğru çekilen bir erkekle evlenmişti. Üzerine sabahlığını giyip balkona çıktı.

Hava neredeyse ağarıyordu. Etrafta kuşlar şakıyordu. Deniz gökyüzünü yansıtan bir ayna gibiydi.

Tekneye atlayıp buradan uzaklaşabilirdi. Bu fikir aklına birdenbire düşmüştü. Dönüp evini tekrar geri kiralayabilir ve Dex'e onunla evlenmekle hata ettiğini söyleyebilirdi.

Arkasındaki kapı açıldı ve uykulu gözleriyle Dex belirdi. "Bu kadar erken niye kalktın?"

"Sadece düşünüyordum." Sesi bu kadar sevdiği adamı bırakmayı nasıl düşündüğü korkusuyla boğuktu.

"Hadi artık yatağa gel. Daha birlikte geçireceğimiz iki gün var."

"İyi fikir!"

Onun ardından içeri girerken Dex'in bu evliliği yürüteceklerinden bahsetmesi geldi. Önemli olan buydu. Kim bilir belki bir gün gelir onu sevdiğini de söyleyebilirdi...

YEDİNCİ BÖLÜM

Balaylarından dönmelerinin üzerinden yaklaşık altı hafta geçmişti. Her sabah evden Dex'le birlikte çıkmak ona tuhaf geliyordu. Vicky'i okula bırakıp akşam ne yiyeceklerini konuşuyorlardı. Tıpkı bir aile olmuş gibiydiler. Sonra ofise gelince Dex patron o da sekreter oluyor ve sanki hiçbir şey değişmemiş gibi görünüyordu.

Bu arada Maddie ortalarda hiç gözükmüyordu. Dex onunla konuştuğunu ve kart meselesinden dolayı özür dilediğini söylemişti. Alicia da kendi kafasını daha önemli işlere yöneltmişti. Bebekleri için hazırlık yapıyordu.

Bebeği için aldığı bir sürü giysiyi eve götürmeyip masasındaki çekmeceye koyuyordu. Bunların üstünde gelecek ay için Dex'e aldığı doğum günü hediyesi duruyordu. Bir çift altın kol düğmesi almıştı, onu şımartmak istiyordu. Bu aralar tüm parasını yeni geliştirdiği bilgisayar oyununa yatırdığını ve kendisi için hiç bir harcama yapmadığını biliyordu.

Dex odasından çıkıp yanına gelerek sordu. "Muhasebecime mektubu yolladın mı?"

"Sabah ilk iş onu yolladım ve dosyaya da bir kopyasını koydum."

Dex sevgiyle onu izliyordu. Son günlerde sağlıklı ve mutlu görünüyordu. Son günlerde deliler gibi çalışmasına rağmen Dex kendini hiç bu kadar mutlu hissetmemişti.

"Saat ikide bankacınla sonra da dört otuz da reklam ajansı David and Davis den Robert Vaughn'le randevuların var."

“Sen harika bir eş olduğun kadar mükemmel bir sekretersin de. Tanrım, ben nasıl da bu kadar şanslı olabildim.”

“Seni gidi yağı” diye gülerken masasının üzerindeki mektupları önüne çekti.

Ayırmış olduğu bir mektubu işaret eden Dex sordu. “O kimden?”

“Bana gelmiş. Sydney’deki ajanstan. Teklifi geri çevirmeme inanamayıp Peter’e tekrar yazmışlar. O da bana kızların böyle bir teklif için ruhlarını bile satacaklarını söylüyordu.”

“Peter’in hakkı var.”

Sesindeki bir şey kafasını kaldırıp ona bakmasına neden oldu. Son zamanlarda kendini çok yoruyordu, gözlerinin altı çökmüştü.

“Robert’a telefon edip randevuyu iptal etmeme ne dersin? Erken çıkarız ve ben de sana romantik bir akşam yemeği hazırlarım.”

“Çok iyi olurdu ama bu reklam kampanyasını hemen başlatmamız gerek. Gece geç saatlere kadar çalışabilirim. Ama istersen seni yarın akşam şık bir restorana götürebilirim.”

“Ne yani benim yemeklerimi beğenmiyor musun?”

“Hem yemeklerine hem de sana bayılıyorum” derken onun kollarını okşuyordu. Alicia’nın vücudu hemen cevap vermeye hazırdı.

“Hey şunlara bak!” Alicia eve girer girmez Vicky’nin şamatasıyla karşılaşmıştı.

Alicia onun sesini takip ederek büyük yatak odasına girdi. Yağın üzerinde bir sürü paket vardı. Şaşırarak, siyah beyaz bir elbiseye dokunurken “Bunlarda nereden çıktı?” diye sordu.

“Şehrin içindeki bir butikten seçmen için Bay ‘Rowland’ ayarlamış. Kadın yarın gelip beğenmediklerini geri götüreceğini söyledi.”

“O butik korkunç pahalı bir yerdir.”

“Ne harika değil mi? Dex müthiş bir adam. Hadi şunları dene-sene. Bakalım hangisini beğeneceksin.”

Alicia bir an etrafına bakınıp içini çekti. “Hiçbirini... Bunlar çok pahalı. Dex’i buna zorlayamam.”

“Kim demiş? Buna ben karar veririm ve sana yeni bir giysi armağan etmek istiyorum.” Dex’in sesi ikisini de şaşırtmıştı.

“Senin geç saatlere kadar çalışacağını zannediyordum.” Onu görmekten mutluluk duymuştu.

“Evet ama gelip senin bunlardan birini seçtiğinden emin olmak istedim. Yemeği de ofiste Robert’la birlikte geçiştiririz. Hadi hoş çakal” derken kapıdan çıkmıştı bile.

Alicia gülerken kardeşini seyrediyordu. Mavi parlak bir elbiseyi kapmış denemekle meşguldü. “Harika görünüyorsun.”

“Sağol ama diğerleri çok büyük beden. Dex senin bedenini bilmiyor galiba!”

“Ya da benim giderek şişmanlayacağımın farkında” diye onu cevaplarırken korsesini indirmiş ve şiş karnını ortaya çıkarmıştı. “Bu sana bir şey anlatıyor mu?”

“Ne? Gerçekten mi? Ah, ablacığım bu harika bir haber” diyen Vicky kolların onun boynuna dolamıştı.

“Bunu daha sık tekrarlamalıyız” diyen Dex zevkle karısını seyrediyordu. Üzerinde butikten seçtiği çok şık bir elbise ile kollarında ve boynunda altın takılar vardı. Göz kamaştırıcıydı.

Thai restoranı çok şık ve pahalı bir yerdi. Alicia ilk kez gelmesine rağmen hayal kırıklığına uğramamıştı.

“Belki bir gün seni Tayland’a da götürürüm. Çok güzel bir ülkedir. Bayılırsın.”

“Oraya gitmiş olduğunu bilmiyordum?”

“Talebeyken ufak bir gezi yapmıştım.”

“Clare’le birlikte mi?” Merakla cevabını bekliyordu.

Dex başıyla onayladı. “Phuket’e gitmiştik.”

Alicia bu soruyu sorduğuna pişman olmuştu. Kocası gece boyunca çok keyifliydi. Her şeyi berbat etmek istemiyordu. Dex devam etti.

“Ama o başka bir boyutta kaldı. Oraya geri dönüp sana bembeyaz kumsalları ve tapınakları göstermek isterim.”

“Çok romantik bir yer olmalı. Hala onu düşünüyor musun?”

Dex omuzlarını silkerek cevapladı. “Clare geçmişte kaldı. Şimdi aklımda daha önemli şeyler var... sen ve bebeğim!”

Alicia ona gülümseyince Dex eğilip onun eline dokundu. Bir müddet göz göze bakıştılar. “Üzgünüm, ben.”

ŞANSLI AŞIK

Bir kadın sesi onun başladığı cümleyi yarıda bıraktırmıştı.

“Dex... Alicia, bu ne hoş bir sürpriz.”

Yanında otuz yaşlarında çok yakışıklı bir erkekle birlikte beyaz uzun bir tuvalet giymiş olan Maddie masanın yanı başında duruyordu.

Dex nazik bir tavırla ayağa kalkarak “Merhaba Maddie” diyerek onu selamladı.

“John Monroe ile tanışmamıştın değil mi? O yakın bir arkadaş.”

“Hayır sanmam” diyerek elini uzatırken Maddie de gerekli tanıştırmaları yapıyordu.

“Sizi bırakalım da yemeğinizi soğutmayın” diyen Maddie tam ayrılırken birden dönüp “Ah Dex, sırası değil biliyorum ama geçen hafta bana verdiğin rakamların yazılı olduğu kağıdı senin masanın üstünde bırakmışım. Bir ara onları bana verebilir misin?” dedi.

“Senin için postaya veririm.”

“İyi. Ah, bu arada cuma akşamı vereceğim partiden Alli’ye bahsettin mi? Genelde iş ağırlıklı olacak ama Dex’in yeni oyunuyla ilgilenen bir kaç kişi de orada bulunacak. Bu Dex ve bizler için de çok yararlı olacak.”

“Anlıyorum” diyen Alicia’nın sesi soğuktu. “Deftere bakıp boş olup olmadığımızı bildiririz.”

Maddie başını sallayarak uzak bir masaya doğru yollandı.

Alicia kendini tutmaya çalışarak sordu “Maddie ile görüştüğünü bana söylememiştin?”

“Geçen hafta aniden uğradığında sen erken çıkmıştın. Lanet olası partiyi tamamen unutmuşum. İstemezsen gitmeyiz.”

“Eğer bu senin işine yarayacaksa gidelim derim.”

“Belki de. Ama bu işler hiç belli olmaz.” Bu arada ilerdeki masadaki çifti süzüyordu. “Hayatında yeni bir aşk var belli oluyor” dedi.

Alicia, acaba onu kıskandı mı diye hayıflanarak kocasını süzüyordu. Maddie muhteşemdi.

“Tanrıya şükür, sonunda yakamdan düştü.” Bunu söyleyen Dex muzipçe gülüyordu.

ŞANSLI AŞIK

Alicia birden rahatladığını hissetti. O da gülererek karşılık verdi.

Birlikte kalkıp arabaya bindiler ve eve doğru yollandılar. Dex kendini huzursuz hissediyordu Maddie’nin bir takım oyunlar peşinde olduğunu seziyor ve bundan rahatsızlık duyuyordu. Bu parti de can sıkıcıydı fakat iş açısından yararlı olabilirdi.

Eve geldiklerinde Dex yarım kalan bazı kağıtlarını okumayı tamamlamak istediğini söyleyince Alicia da duşa gireceğini söyledi. Hava çok sıcaktı.

“Artık bu sıcaklarda ofiste fazla kalmanı istemiyorum. Önümüzdeki günlerde yarım gün uğrarsın.”

“Ne o benden kurtulmak mı istiyorsun?”

“Hayır sadece daha çok dinlenmeni ve kendine bakmanı istiyorum.” Bu arada gidip kendisine bir bardak viski koydu.

Alicia’nın kaşları çatıldı. Dex’in evde içmesi alışageldik değildi. Kendini Maddie’yi düşünür buldu. Onu başka bir erkekle görünce rahatlamıştı. Üstelik Dex de buna sevinmişti.

Soyunarak kendini düşün serin sularına bıraktı. Biraz sonra banyonun kapısı açıldı ve Dex geniş omuzlu çıplak vücuduyla yanı başında belirdi. Vücutları birbirine karışmıştı.

“Hani çalışacaktın?”

“İşin canı cehenneme” diye homurdanan Dex kollarıyla onu sarıp okşayarak zevkten nefesini kesti.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Dex daha önce konuştukları gibi Alicia'nın çalışma saatlerini en aza indirdi. Buna karşılık Dex kendi programını fazlasıyla yüklemişti. Çoğu gece çok geç saatlerde eve dönebiliyordu. Ona yardımcı olabilmek için Alicia daha fazla çalışmak istese de o buna razı gelmiyordu.

"Tek üzüntüm bu arada seni ihmal ediyor olmam. Biliyor musun, hafta sonu Daintree'ye gidip oralarda el ele dolaşalım. Sadece sen ve ben... tamam mı?"

Maddie'nin vereceği partiye hazırlanmakta olan Alicia bu konuşmayı hatırlayınca keyiflendi.

Koridordaki sesleri duyunca "Nasıl görünüyorum?" diye kendi etrafında dönerek yaklaşmakta olan Vicky'e sordu.

"Bence olağanüstüsün."

Kırmızı uzun ve çok şık elbisesi kurnazca hamileliğini gizliyordu.

"Son zamanlarda kilo almış gibi duruyor muyum?"

"Öyle bile olsa bugün öğleden sonraki koşuşturmaca esnasında bir iki kilo rahat vermişsindir."

Vicky'nin okulu tatile girmişti ve önünde koca bir yaz uzanıyordu.

Telefon çalınca Vicky koşup cevapladı. Biraz sonra gelerek "Bu akşam Jenny'lere gidip kalacağım. Mayomu da alıyorum, sabah erkenden dalacağız."

"Yarın öğlene kadar yoksun demek ki."

"Sanırım öyle."

ŞANSLI AŞIK

"Eh, bu kadar çalışmadan sonra her şeyi hak ediyorsun."
"Sağol ablacığım."

Dex işten eve döndüğünde Alicia evde yalnızdı.

"Neredeyse partiye gideceğimizi unuttuğunu düşünmeye başlıyordum."

"Telefon görüşmelerim uzadı. Bu arada sen harika görünüyorsun." Sesi onu okşar gibiydi.

Uzanıp onu öperken "Bensiz ofiste idare edebiliyor musun?"

"Çabalıyorum" derken arkasını dönüp kravatını çıkarıyordu. "Bu arada boyacılar çocuk odasının boyasını bitirmişler. Adama çek yazıp verdin mi?"

Alicia bir an susup sonra hafif bir sesle onu yanıtladı. "Aslında boyacı gelmedi. Ben ve Vicky orayı birlikte boyadık."

"Ne? Yani sen bu halde merdiven tepelerinde boya mı yaptın? Ya düşseydin? Bunu nasıl risk edersin?"

Dex'in sesi çok öfkeliydi ve Alicia onun erkeklik gururunun incinmemesi için bu aralarda aşırı para harcadıklarını ve onun bu konuda çok sıkışık durumda olduğundan boyacıya para vermeden bu işi halletme yoluna gittiğine değinmedi. Bunun yerine. "Ne yapayım. Canım sıkılıyordu, bir şeyler yapıp oyalanmak istedim" dedi.

"Ve uğruna çok şey feda ettiğin bebeğini canın sıkıldı diye riske attın. Bir daha sakın, ama sakın böyle bir şey yapma." Dex öfkeden kudurarak banyoya girip kapıyı da gürültüyle kapattı.

Lanet olsun! Dex banyoda sıkıntıyla kıvranıyordu. Ona bağırduğuna pişman olmuştu. Partiye gidecekleri için zaten gergindi bir de onun 'sıkıldım' demesi tüylerini ürpertmişti. Acaba Sydney'deki iş için mi hayıflanıyordu? Ona kızamazdı. Öyle genç ve güzeldi ki ve işler de bu aralar pek kolay değildi.

Maddie'nin evi bir film setini andırıyordu. Otomatik kumandalı kapılardan içeri girince bir fiskeye ve oradan da evin önünde sualtı ışıklarıyla geceyi aydınlatan bir havuza geçiliyordu. Barbekünün önünde özel bir ahçı vardı ve masalar yüzme havuzu-

ŞANSLI AŞIK

nun etrafına serpiştirilmişti. Yaklaşık elli kadar davetli terasta sohbet ederken garsonlarda onlara içki ikram ediyorlardı.

Alicia'nın gözleri bir az evvel yanından uzaklaşan Dex'i ararken bir yandan da yanındaki çiftle iş sohbeti yapmaya çabalıyordu.

"Dex'in bu yeni oyunu dahice. Sizde onunla birlikte çalıştınız?"

"Sekreteri olduğuma göre sanırım öylede diyebiliriz" diye adamı kibarca yanıtladı.

"Bu oyun onu servet sahibi yapacak."

"Ne fark eder ki" demek istedi. Onun için önemli olan tek şey kendisini sevmesiydi. Daha önceki münakaşalarını hatırlayıp canı sıkıldı. Yol boyunca Dex onunla çok az konuşmuş ve sanki ondan nefret eder gibi bakmıştı.

"Hem paralı hem de çok yakışıklı. İyi bir kismet." diye yanındaki adamın karısı mırıldandı.

"Heveslenme, o zaten evli. Karısı da çok çekici."

Alicia bu konuşmayı duyunca düşüncelerinden sıyrıldı.

"Karısı şurada ilerde duruyor."

Alicia adamın gösterdiği yöne bakınca Dex'in, omuzlarını açıkta bırakan şahane bir tuvalet giymiş olan Maddie ile konuştuğunu gördü.

"Karısı o değil" diyerek telaşa onlara baktı.

"Emin misiniz? Maddie'yi fazla tanımıyorum ama bir kaç akşam evvel onları Dex'le birlikte yemek yerken gördüm."

"Yanlışlık var." Alicia boğulur gibi olmuştu.

"Hayır, beni partiye o gece davet ettiler. Bakayım... geçen pazar akşamı Romanio'nun restoranındaydık. Bundan eminim."

Alicia çıldırarak gibiydi. Birlikte Tayland lokantasına gittikten bir kaç gece sonra olmalıydı. Halbuki orada karşılaşmalarından sonra Dex 'yakamdan düştü çok şükür' demişti. Acaba bu ne kadar doğrudu? Ve de Maddie'nin erkek arkadaşı olacak o yakışıklı adam neden ortalarda görünmüyordu?

Alicia onların nerede olduğunu anlamak için etrafına bakınırken, birlikte evin içine doğru yürüdüklerini gördü. Aceleyle yanındakilerden izin isteyip onların arkasından eve doğru yöneldi.

ŞANSLI AŞIK

Evin içi serindi ve ne girişte ne de mutfakta değillerdi. Kori-dorda yürürken seslerini duyuyordu.

Dex alaycı bir sesle soruyordu. "Erkek arkadaşın bu gece nerede?"

Maddie şuh bir kahkahayla onu yanıtladı. "O görevini yerine getirdi. Küçük karıcığının kafasını rahatlatmış."

"Maddie ben."

"Bu arada sende başka işlerle meşgul olabildin. Bana ihtiyacın olduğunu artık ona söylemelisin Dex. Onun arkasından iş çevirmek beni deli ediyor." Bunları ikna edici bir tonda söylemişti.

Cevap veren Dex'in sesi zayıf çıkıyordu. "Evet sana ihtiyacım var, ama."

"Ama sen her şeyi birden istiyorsun. Bu kimse için mümkün değil."

Kütüphane odasının kapısı aralıktı ve Alicia nefesini tutarak kapıyı hafifçe itip açtı. Oda oldukça loştu. Maddie çalışma masasının yanında ayakta durup kollarını Dex'e doğru uzatmıştı. Öylesine dalmışlardı ki onun geldiğinin farkına bile varmadılar.

"Sen sadece bebeğini istediğin için onunla evlendin. Onu sevmeyi biliyoruz. Yakında çok para kazanacaksın, o zaman Alicia'ya istediğin kadar para verip çocuğunu alabilir ve özgür kalırsın."

Alicia'nın kalbi öyle hızlı atıyordu ki tüm bedenini acıtıyordu. Kendini geriye doğru atıp banyoyu bulup içeri girdi. Yapabildiği tek şey ağlamaktı. 'Onu sevmeyi biliyoruz'... bu sözler sürekli beyninde çınlıyordu. Artık gerçek tüm çıplaklığıyla karşısında duruyordu. Kim bilir bu ilişki ne zamandır süregeliyordu. Dex çoğu geceler 'çalışıyorum' diye dışarıda kalmıştı. Birden içi bulandı. Suyu açıp, yüzünü yıkayıp kendine çeki düzen vermeye çalıştı. Perişan görünüyordu.

Soğukkanlı olmam gerek diye düşündü. Demek Dex'in istediği sadece bu bebektir, onu istemiyordu. Bu durumda onun da Dex'e ihtiyacı yoktu.

Kendini toparlayıp partiye geri döndüğünde Dex'in birileriyle konuştuğunu gördü. Maddie ortalarda yoktu.

“Ben de seni arıyordum. Bir şeyler yedin mi?”

Ona cevap verecek gücü kendinde bulamıyordu. Tüm bedeni kasılmıştı.

“Alli?”

Zorlukla yanıtladı. “Evet, bir şeyler atıştırdım.”

“Dans edelim mi?”

Alli onunla bu denli yakın olmaya dayanamayacağı için ret etti.

“Boya konusunda sana bağırdığım için hala bana kırgın mısın? Ben sadece seni düşünüyordum.”

“Sen yalnızca bebeği düşünüyordun.”

“Evet ama artık yakında para sorunlarımız bitecek. Her şey daha iyi olacak.”

“Öyle mi dersin?” diyen sesi zehir gibiydi.

Bir an kollarını boynuna dolayıp sadece onun aşkını istediğini haykırmak istedi. Ama onun yalanlarını hatırlayınca... Saatine bakarak “Kendimi çok yorgun hissediyorum” dedi.

“Grant Hay ve karısıyla ufak bir iş konuşmam var. Uzun sürmez.”

“Ben taksiyle giderim.”

“Sen iyi olduğundan emin misin?”

Sesindeki ilgi gerçek gibiydi. Acı acı gülümsedi: “Daha iyi olamazdım. Sadece yorgunum ve sıkıldım.”

“O zaman sen arabayı al ben taksiyle dönerim.”

Bahçe kapısına doğru yürüyen Alicia’nın arkasından düşünceli bir halde baktı. Şu adamla iş konuşup eve döndüğünde Alicia’nın günlünü alacaktı.

“Bu kadar erken gitmiyorsun değil mi?” Tam kapıyı açıp çıkacakken Maddie yanı başında bitivermişti.

“Sanırım gidiyorum” derken kalbi sanki kulaklarında atıyordu.

“Umarım gitmene benim söylediğim bir şey sebep olmamıştır?” Onun sesindeki alaycı ton içinde bir yanardağ patlamasına sebep olmuştu.

Dönüp kadının yüzüne sanki ilk defa görüyormuş gibi baktı. Yeraltından çıkmış kötü bir böceğe bakar gibi oldu. Kısık bir sesle “Pençelerini kocamdan uzak tut” diye fısıldadı.

Kaşlarını yukarı kaldıran Maddie soğuk kanlı bir tavırla “Ne demek istediğini anlamadım” dedi.

“Bana numara yapma. O odada sizi birbirinizin kollarında gördüm.”

“Bunu bana değil Dex’e söyle. Ellerini üstümden çekemeyen o.” Alicia’nın öfkeyle kızardığını görünce zafer dolu bir edayla “Üzgünüm Alicia” dedi.

“Hiçde öyle gözüküyorsunuz!”

Maddie omuzlarını silkerek devam etti. “İster inan ister inanma ikimizde sana zarar vermek istemedik. Dex bunu duyunca üzülecek. Seni kırmamak için çok çabalıyor.”

“Ne zamandan beri onunla yatıyorsun?”

“Hadi Alicia, benden buna cevap vermemi bekleyemezsin.”

Alicia onu bin parçaya ayıracakmış gibi bakarak “Bana seninle çok önceleri bir ilişkisi olduğunu ve bunun da onun için hiç bir anlam taşımadığını anlattı.” dedi. Kadının yüzündeki huzursuz ifade onu sevindirdi.

“Evet, bu doğru ama seneler sonra tekrar iş için bir araya gelince ve Perth’de beni öpünce... her şey mucize gibiydi.”

“Senin için olabilir. Bana onun kollarına atıldığını ve senin onu öptüğünü anlattı. Ve bu arada tek düşündüğü kişi de bendim.”

Maddie gözlerini kısmış dudaklarını ısıırıyordu. Sonra birden kahkaha atıp konuştu. “Çok adi değil mi? Bana da senin için üzülüğünü söylemişti. Hamile kalmasan asla seninle evlenmezmiş.”

Sinirden kanı damarlarında bir lav gibi akıyordu. “Ne derse desin, sen kendini aldatıyorsun. Olayı çarpıtıyorsun.”

“Neyse, ben zaten evlilik peşinde değilim. Dex çok ateşli, tıpkı benim gibi. Onun ev erkeği olması zor.” Elini beline dayayarak devam etti. “Sana bir tavsiyem var. Eğer susup bundan haberin olduğunu belli etmezsen belki onu elinde tutmayı başarırısın, tabii şansın yaver giderse.”

Onun taklidini yaparak elini beline dayayıp sordu: “Ya bu tavsiyene uymazsam?”

“Her şeyi kaybedersin.”

“Nasıl yani?”

“Dex seni bırakıp benim yanıma taşınabilir.”

“Bunu yapamaz. Onun çocuğuna hamileyim.”

“Evet, bu bebeği çok istiyor, değil mi? Ama başka bir senaryo daha var. Dex’e benimle ilişkisini mi, yoksa bebeğimi istediğini sorsan ne cevap verir?”

“Bebeğimizi seçer.” Bu konuda ona tümüyle inanıyordu.

“Belki de haklısın. O zaman da ben iş ilişkimizi bitirmek durumunda olurum.”

“Bunu yapamazsın. Bir anlaşma imzaladın.”

“Öyle mi dersin? Gerçi çok para kaybederim ama bana fark etmez. Dex iflas eder.”

“Bunu yapamazsın. Bu rezillik.”

“Evet. Ne fena değil mi?” Maddie keyifle gülüyordu. “Yerinde olsam tavsiyeme uyardım ve sessiz kalırdım Alicia.”

“Kendine çok güveniyorsun.”

“Dex bana bayılıyor. Ona senin hayal edemeyeceğin zevkler veriyorum. Anlayacağın bütün kozlar benim elimde.”

“Pek öyle sayılmaz” derken eliyle karnını okşuyordu. “Bende kare as var.”

Kadının öfkeli bakışlarına sırtını dönerek kapıdan çıktı. Boş eve gitmeyi hiç istemiyordu. Maddie’nin cümleleri beyninin içinde sürekli dans ediyordu. Birden evlendiği gün Peter’in ona söylediği sözler hatırlına geldi. İhtiyacın olduğunda yanındayım demişti. Saatine baktı. Onu biraz geçiyordu. Birisiyle muhakkak konuşmaya ihtiyacı vardı ve Peter’den iyisi de olamazdı.

DOKUZUNCU BÖLÜM

“Alli, bu ne hoş bir sürpriz.” Peter yana çekilip onu içeri alırken arkasına bakıyordu. “Dex seninle mi?”

“Hayır, yalnız geldim.” Sesini kontrol etmeye çalışarak devam etti. “Umarım seni rahatsız etmedim?” Bu arada eve göz atıyordu.

“Yok canım, karanlık odadan yeni çıktım.” Ona dikkatle bakarak sordu. “Her şey yolunda mı?”

“Pek sayılmaz.” Devam edebilmek için derin bir nefes aldı. Her an ağlayabilirdi. Kendini toparlayıp. “Hadi sen işini bitir, bu arada bende kahve yapayım.”

“Tamam, bana seslenirsin.”

Alicia rahatça mutfağa geçti. Bu evin yabancısı değildi. Burada pek çok vakit geçirmişti.

Peter işini bitirip yanına gelince. “Dışarıda oturalım mı?” diye sordu.

“Çok iyi olur.” Terasta yanına bir iskemle çekip otururken göz ucuyla onu süzüyordu. “Bu arada çok hoşsun.”

Alicia başını iskemlenin ardına yaslayarak gökyüzüne bakarak konuştu. “Korkunç bir partiden geliyorum. Dex’in bir ilişkisi var. Bu arada bana beni sevdiğini hiç söylememiş olduğunu itiraf edeyim.” Olayları anlatırken gözlerini yummuştu.

Sözlerini bitirdiğinde etrafı ağır bir sessizlik kaplamıştı. Yavaşça ona sordu. “Ben çok aptalım, değil mi?”

“Hayır yavrum değilsin.”

“Ne yapmam gerekiyor Peter?” diye gözlerini açarak yalvarırcasına sordu.

"Hemen ondan ayrılmalısın."

Bu sözler onu şok etmişti. "Yapamam" dedi.

"Niyeymiş o?"

"Peter, ben hamileyim" derken uzanıp kahve fincanını aldı. İşin gerçeği onu deliler gibi seviyordu, onu bırakmak istemiyordu ve böylesine zaaf gösterdiği için de kendinden nefret ediyordu.

"Şayet Dex'e bu konuda ultimatom veririm Maddie tüm para kaynaklarını kesecekmiş ve Dex iflas edermiş."

"Buna aldırış ediyor musun?"

"Kendim için değil."

"Alicia sana yaptıklarından sonra hala ona değer vermeni anlayamıyorum."

"Her şeyini yitirmeyi hak etmiyor" diye fısıldadı.

"Belki de bu kadın blöf yapıyordur. Gerçi bende bir şeylerden şüphelenmiştim. Evlendiğiniz günün sabahı Dex'e uğradığımda Maddie oradaydı."

"Ve?"

"Ruju dağılmıştı. Sanırım öpüşüyorlardı."

Bardak Alicia'nın elinden düşüp kırıldı. Kahve elbisesini lekemişti. "Neden bana söylemedin?"

"Nasıl söyleyebilirdim? Sen gelin oluyordun. Sanki ikiye bölünmüş gibi hissettim."

Alicia gözyaşlarını serbest bırakmıştı. "Ne aptalmışım... Bana ne yapmam lazım geldiğini söyle Peter."

"Ayrıl ondan. Gelip benimle birlikte oturursun. Sen ve Vicky için bir sürü boş odam var."

Hayretle ona bakarak "Bunu yapamam" dedi. "Bu her şeyi daha karmaşık hale getirir. Dex seninle bir ilişkim olduğunu düşünebilir."

"Onun ne düşüneceği umurunda mı?"

"Ben" Gerçekten de hala onun ne düşüneceğini umursuyordu.

"Pekala başka bir teklifim var. Benim Sydney'deki daireme taşınmaya ne dersin? Sadece oraya gittiğim zaman kaldığım için boş duruyor."

Üzerindeki kahve lekesini temizlemek için bir bez aramak üzere ayağa kalktı. "Bu olmaz Peter."

"Neden, bence olur." Peter de peşinden mutfığa gelmişti.

"Birincisi nasıl geçinirim?"

"Bu kolay. Benim bir sürü tanıdığım var. Sana hemen bir iş arlarız."

"Bu gebe halimle mi?"

"Büyük şehirde çalışma imkanı bulmuş olursun. Ayrıca para hiç problem değil. Biliyorsun ben oldukça varlıklı bir adamım."

"Sana böyle yük olamam. Ayrıca Vicky'i de düşünmem gerek."

"Vicky on yedi yaşında ve okulu bitirdi. Bundan daha iyi bir zamanlama olamaz."

Bezle elbisesindeki lekeyi temizlemeye çalışırken. "Bu bebeği çok istiyor. Ondan ayırmak haksızlık olur" dedi.

"Bunları sağda solda kırıştırmadan önce düşünmesi gerekirdi."

Eve dönerken Peter'in sözleri kulaklarında çınlıyordu... O doğru söylüyordu. Her şey bir yalandı. O Dex'i, Dex'te hem bebeği hem de Maddie'yi istiyordu. Gururunu kurtarmak için hemen ayrılmalıydı. Ama bu düşünceye bir türlü ısınamıyordu.

Eve vardığında 'Belki Maddie'nin yanında kalmıştır' diye düşünürken Dex'in sesiyle irkildi.

"Hangi cehennemde kaldın?"

Dex yatağın üzerinde takım elbiseleriyle oturuyordu.

"Senin hala Maddie'yle olduğunu düşündüm."

"Geleli epey oldu ve meraklanmaya başlamıştım"

"Bu sahte ilgiyi kes Dex" derken ayakkabılarını fırlatıp çıkardı.

"Nerede kaldın?" diye Dex sorusunu yineledi.

"Çok merak ediyorsan Peter'i görmeye gittim. "Bunları söylerken arkasını ona dönüp fermuarını açmasını bekliyordu.

"Eski kafadar Peter sıkıntını ve yorgunluğunu giderdi demek" derken alaycı bir ifadeyle gülüyordu.

Soğuk bir edayla ona dönüp "Sanki ne fark eder? Bizim evliliğimiz zaten belli."

"Bizim evliliğimizin nesi varmış?"

"Kağıt üzerinde kalan aşksız bir evlilik." Sözleriyle onun canını incitmek istiyordu.

"Senin bu denli mutsuz olduğunun farkında değildim."

Alicia fermuarınla uğraşmaya başlayınca Dex elini uzatıp ona yardımcı oldu. Teması tüm vücudunu titretmişti. Onu hala arzuluyordu. Hemen uzaklaşıp banyoya girip kapıyı sımsıkı kapadı.

Döndüğünde Dex ışıkları kapatıp yatmıştı. Sessizce yatağa girip gözlerini karanlığa dikti. Etrafa sessizlik hakimdi. Onun uyuyup uyumadığını bilmiyordu. Acaba ne düşünüyordu. Onun kollarının arasında olmak ne güzel olurdu...

Sabaha karşı daldığı uykudan telefonun sesiyle uyandı. Saat on olmuştu. Arayan Peter'di. Dex yanında uyuyordu.

"Umarım seni uyandırmadım."

"Sorun değil."

"Sydney'de bir kaç kişiyle görüştüm ve sana iki üç aylık bir iş ayarladım."

"İş mi? Neyle ilgili?"

"Hamile giysileri için modellik!"

"Modellik mi?"

"Evet gülme. Senin resimlerini çok beğendiler. İş iki üç ay süreceği için benim dairemde kalabilir ve bu arada kararlarını verebilirsin."

Belki de bu iyi olacaktı. Fakat Dex'den ayrı kalmaya dayanabilecek miydi. Ayrıca böylelikle Maddie'nin ekmeğine yağ sürülecekti. Dex yanında gözlerini tavana dikmiş konuşmasını dinliyordu.

"Bir müddet düşünmeme müsaade et."

"Fazla uzun sürmesin."

"Anlıyorum. Peter beni düşündüğün için teşekkür ederim."

Telefonu kapattığında odada ağır bir sessizlik hüküm sürüyordu.

"Bütün bunlar ne demek oluyor?"

"Peter bana hamile giysileri modelliği işi bulmuş."

"Demek dün gece bu iş için ona gittin."

"Hayır.Ben."

"Ve gidip ona aşksız evliliğinden dert yandın o da sana hemen harekeye geçip bu işi ayarladı." Sesi son derece alaycıydı. "Bu iş herhalde Sydney'de."

"Evet. Oradaki dairesinde kalmamı önerdi."

"Pek hoş. Karşılığında ne istiyor?"

"Ne demek istiyorsun?"

"Açıkgası Peter'in bundaki çıkarı nedir? Sen mi?"

Alicia'nın yüzü öfkeden kıpkırmızı olmuştu. "Böyle bir şey söylemeye nasıl cesaret edersin? O saygıdeğer bir insandır. Benden faydalanmayı aklına bile getirmez."

"Her neyse ben gitmene izin vermiyorum."

"Bana ne yapıp ne yapamayacağımı söyleyemezsin. Ben gideceğim."

Ansızın Dex'in öfkesi sönmüştü. "Gitmeni istemiyorum Alli. Sen benim karımsın. Üstelik bebeği de düşünmelisin."

"Bu üçümüz içinde iyi olacak."

"Bir aile oluşturmak konusunda anlaşmıştık. Çaba gösterecektik."

"Ama yürümüyor, değil mi Dex?"

"Seni son zamanlarda ihmal ettiğimi biliyorum. Ama kaçıp gitmek çözüm getirecek mi? Benim işlerim iyiye gittikçe ilişkimiz de daha iyi olacak."

"Lütfen dürüst ol. Biz birbirimizi sevmiyoruz."

Dik dik onun yüzüne bakıyordu.

Birden fısıldayarak sordu. "Kalmam için bir tek geçerli neden söyle."

"Benim bebeğimi taşıyorsun. Biz bir anlaşma yapmıştık."

Alicia arkasını dönüp giyeceği elbiseyi seçmek için gardıroba yöneldi. Bir elbise seçip aldı. Soyunurken Dex arkasından gelip onu yakalayıp yatağa sürükleyip. "Bak işte birlikte çok iyi yaptığımız bir şey" diyerek onu deliler gibi öpmeye başladı.

“Lütfen beni bırak” diye direnmeye çalışan Alicia hayretle istem dışı onun öpüşlerine karşılık verdiğini fark etti. Delice seviştiler.

Daha sonra yan yana uzandıklarında “Senin canını acıtmadım değil mi?” diye Dex şefkatle sordu.

“Fiziksel olarak hayır. Ama birlikte yaşamaya devam edersek sonunda ikimizin de canı acıyacak.”

Alicia yataktan kalkıp banyoya gitti. Kendine çeki düzen verip çıktığında Dex ona “Sana kahve hazırladım” dedi.

Yakışıklı yüzüne bakınca, onun kollarına atılıp onu ne denli sevdiğini söylememek için kendini zor tuttu.

“Ben düşündüm ki sen haklı olabilirsin. Bu işi kabul etmelisin.”

Bunu kabullendiğini duymak onun tüm benliğini yaralamıştı.

“Birbirimizi mutsuz etmek istemeyiz, değil mi?”

“Bir iki aydan fazla sürmeyecek bir iş. Bunu deneme ayrılığı olarak da değerlendirebiliriz. Seni her gün telefonla ararım. Artık sen de ne istersen düşünebilirsin.” Aslında kalıp yanında olmak için neler vermezdi.

“Sydney’e git Alicia. Hayallerinin peşine takıl.”

Dex çok derin bir nefes aldı. Onun gitmesine izin vermek hayatındaki en zor karar olmuştu.

ONUNCU BÖLÜM

“Başını biraz daha sağa çevir Alicia.”

Işıklar gözünü alıyordu ve huzursuzdu.

Fotoğrafçı durmadan ona emirler yağdırıyordu. Bu pozisyonda daha ne kadar oturabileceğini merak etti.

Etrafta bir sürü insan vardı. Makyajcılar, kuaför, Images modellikten Pat Malony ve daha başkaları.

Haftalardır çok yorulmuştu ama birkaç arkadaş edinebilmişti, Pat Malony ve bazı model kızlar. Kazandığı paraya şaşırıyordu. Her yeni gelen teklifle birlikte miktarda artıyordu.

Bir an Dex’i düşündü. Bugün onun doğum günüydü. Dex yirmi sekiz oluyordu. Onu deliler gibi özlemişti. Ayrıca Vicky de gözünde tütüyordu. Vicky bir kaç hafta Sydney’e gelip onunla kaldıktan sonra arkadaşlarını özleyip geri dönmüştü. Dex ona kendi ofisinde iş vermişti ve bilgisayarlardan çok iyi anladığını söylüyordu.

Onları her gece telefonla arıyordu. Bugün onun doğum günü olduğundan sabahtan arayıp aldığı altın kol düğmelerini beğenip beğenmediğini sormuştu. Birde ‘Kocamın doğum günü kutlu olsun tüm sevgimle Alicia’ diye bir kart yollamıştı ve bu sözlerin onu nasıl etkilediğini merak ediyordu.

Fotoğrafçı “Mükemmel, çok iyi bir çekim oldu” deyince Alicia sordu. “Artık kıpırdayabilir miyim?”

“Evet. Biraz ara verelim.”

Pat yanına gelip onu kutladı. "Harikaydın. Sen doğuştan bu işe yeteneklisin." Kısa siyah saçlı, otuzlu yaşlarda çok tatlı bir kadındı.

"Sağol." Bir yandan da karnını okşuyordu. Hamileliği beş buçuk ayını doldurmuştu.

Fotoğrafçı çekimin bu gün için yeterli olduğunu söyleyince Alicia derin bir nefes aldı.

Pat ve diğer kızlarla birlikte Rocks adlı kafeye bir içki için uğradılar. Kızlar ertesi gün yapılacak çekimi konuşuyorlardı. İçlerinden biri elindeki magazini ona doğru sallayarak "Bak kapakta sen varsın" dedi. Alicia gülerek resme baktı. Bir kaç hafta evvel çekilmişti. Kucağında bir çocuk ve arkasında yakışıklı bir erkek vardı ve altındaki yazıda şöyleydi: *'Hem hamile hem de nasıl seksi olunur. Bebeğiniz için on yeni yazlık örgü modeli'*

Bu arada bir masaya yerleşip içkilerini söylediler. Tara isimli bir kız ona "Kocandan ayrı yaşıyormuşsun, herhalde sonrada boşanırsın" deyince bütün keyfi kaçtı.

Bunu duymak onu hasta etmişti. Boşanmak istemiyordu. Bu ayrılık belki onun özlemini arttırır diye düşünmüştü ama her telefon konuşmalarında Dex'in ondan biraz daha uzaklaştığını hissediyordu.

Bu sabahki telefonda bile öyle az konuşmuştu ki, Vicky'e nesi olduğunu sormuştu. Kardeşi de ona "Çok çalışıyor, sen ona aldırış etme" diye yanıt vermişti.

Lanet olsun! Madem onu istemiyordu, oda kendi yolunda giderdi. Geri dönmesi için onun dizlerine kapanması gerekirdi. O zaman bile bunu düşünecekti. Bu fikir Alicia'yı neşelendirdi.

Oldukça iyi kazanıyordu ve geçen gün fotoğrafçılardan biri onunla çıkmak istemişti. Gerçi kabul etmemişti ama kendine güveni geri gelmişti. Birden aklına hava alanında ki ayrılışları geldi. Son kez birbirlerinin gözlerine bakınca Alicia'nın içi erimişti. Fakat Dex "Kendine ve bebeğe iyi bak" deyip arkasını dönüp kalabalığa karışmıştı.

"Buna ne diyorsun?"

Alicia Pat'ın sesiyle gerçeğe döndü. Kızların hepsi dışarıdaki kırmızı spor arabanın yanı başında duran esmer ve çok iyi giyimli

adama bakıyorlardı. Adamın tavrı ve havası ona Dex'i anımsatmıştı. Hemen kafasını başka tarafa çevirdi. Her şey ona Dex'i anımsatıyordu.

Su almak için kalkıp oldukça kalabalık olan bara yöneldi.

"Sana bir içki ısmarlayabilir miyim?"

Bunu soran, ona geçen hafta çıkma teklif eden fotoğrafçıydı.

Arkadaşça bir tavırla onu başından savmak için, "Ah, Andy. Sadece bir bardak su içecektim. Kızlar cam kenarındaki masadalar" dedi.

"Yarınki çekimi unutma!"

"Meraklanma, unutmam."

"Umarım sizi rahatsız etmiyorum?"

Alicia arkasından gelen sesi duyunca ense kökündeki tüm tüylerinin havaya dikildiğini hissetti. Hızla döndü.

"Sen! Burada ne arıyorsun?"

Bu biraz evvel dışarıda gördükleri adamdı. Ve o adamda Dex'in ta kendisiydi.

"Seni arıyordum. Ajanstan burada olacağını söylediler." Tüm çekiciliğiyle gülümsüyordu. Bara oturdular.

"Seni görmek benim için büyük sürpriz oldu."

"Seni şaşırtmak istedim. İçeri girince bir an seni tanımakta zorlandım."

Kızarmasını önlemeye çalışarak "Biraz kilo aldım" dedi.

"Buna rağmen çok çekicisin. Saçlarının modelini değiştirmişsin ama sana çok yakışmış. Bu saçları hep seksi bulmuşumdur."

"Saç nasıl seksi olur!" diye Alicia kıkırdadı.

Tanrım bu bir rüya ve ben biraz sonra uyanacağım diye paniğe kapılmıştı.

Eliyle onun yüzüne dokununca alyansının parmağında olduğunu fark etti.

"Konuştuğun adam kimdi?"

"Sadece bir fotoğrafçı. Yarın birlikte çekim yapacağız. Dex neden bana geleceğini sabah telefonda söylemedin?"

“O zaman fırsatım olmadı. Uçağı kaçırmamak için deli gibi telaş ediyordum. Sen neler yapıyorsun?”

“Pek bir şey yaptığım söylenemez.”

“Oldukça iyi işler yapıyorsun. Bir sürü magazinde yakışıklı adamlarla resimlerini görüyorum.”

Tanrım ne olur, beni kıskanıyor olsun. Kalbi kulaklarında çarpıyordu.

“Senin nasıl yaşadığını ve bebeğe nasıl baktığını görmek için geldim.”

“Ona iyi bakıyorum” derken onun buraya sadece bebek için geldiğini düşünüp hayal kırıklığına uğradı.

“Ya sen nasılsın Dex?”

“Bir yaş daha ihtiyarlananın dışında fena sayılmam.”

Alicia uzanıp onu yanağından öpüp “Mutlu yıllar” dedi.

Daha sonra hesabı isteyip kalktılar.

“Bu arabayı da nerden buldun?”

“Havaalanında kiraladım.”

“Çok havalı bir araba.”

“Seni etkileyebildim mi? Yani yanağıma kuru bir öpücükten fazlasını umabilir miyim?”

“Dex, ben.”

Lafı yarıda kaldı. Dex uzanıp onun dudaklarına eğilmişti. Halka bir öpüşmeydi. Ama bunun içinde aşk yok diye kendini uyardı.

“Birlikte yemek yeriz diye düşündüm, sen ne dersin?”

“İyi fikir.”

Başını çevirince hayretle kendisini seyreden arkadaşlarını gördü.

“Olamaz!”

“Ne var?”

“Buraya kızlarla birlikte gelmiştim. Onlara veda bile etmedim.”

“Dönüp onlara benimle gideceğini söyleyeyim mi?”

“Sanırım biliyorlar. Zira bizi izliyorlar.”

“İyi o zaman. Bunu onlara yarın açıklarsın” derken gaza basmıştı.

“Hiç bu kadar güzel gözükmemiştin biliyor musun?”

“Bu lafları boş ver” diyen Alicia kendi düşüncelerine çekildi.

Canı isteyince ona gelip gidemezdi. Gururu buna izin vermiyecekti.

ON BİRİNCİ BÖLÜM

Arabayı park ettikten sonra limana doğru yürümeye başladılar. Güneş batmak üzereydi ve etrafı güzel bir kızılık kaplamıştı. Durup, limana yanaşan gemileri seyrettiler.

“Çok güzel bir şehir, değil mi? Tek kusuru bazen soğuk oluyor.” Lokantalara doğru yürürken Alicia Dex’e bunları söylüyordu.

“Sen Queensland’in tropik iklimine alışık mısın? Asıl soğuk iklim benim geldiğim yerdeydi, Boston’da.”

“Hiç oradaki evini özleyiyor musun?”

“Kışlarını hayır. Boston güzel şehirdir. Bu arada laf açılmışken annem oradan aradı ve seni sordu. İlk torun onu oldukça heyecanlandırıyor.”

“Öyle mi?” Alicia’nın sesi hiç renk vermiyordu.

“Kendi başına Sydney’de olduğunu öğrenince biraz endişelendi.”

“Ona buna gerek olmadığını söyle. Gayet iyi idare ediyorum ve Sydney’i çok seviyorum.”

“Bu eminim onu çok rahatlatacaktır.” Dex’in sesi alaycıydı.

Annesini sevmişti ve üzme istediği son kişiydi. “Eğer numarasını verirsen arar konuşurum.”

Dex buna herhangi bir yanıt vermedi.

Deniz kenarında bir masaya oturdular ve yemeklerini söylediler.

Çevredeki gökdelenlerin ışığı etrafı bir renk cümbüşüne dönüştürmüştü ve opera binası mavi lambalarla aydınlatılmıştı.

“Her zaman bu renk değil” diyen Alicia opera binasını işaret etti. “Bu aralar festival için bu renge dönüştürdüler. Geçen hafta oraya bir show için gitmiştim, harika bir bina.”

“İyi geziyorsun. Yemekler, tiyatrolar... Büyük şehir yaşıntısı oldukça heyecan verici.”

“Tadını çıkartmaya çalışıyorum” derken sesinden ne denli yalnız olduğunu anlamaması için dua ediyordu.

Göz ucuyla onu süzüyordu. Ne kadar yakışıklıydı. Hediye ettiği kol düğmelerini takmıştı. Acaba kartta yazdıklarını nasıl karşılamıştı?

“Vicky bu gece nerede?”

“Arkadaşı Jenny’de kalıyor.”

“Ofiste neler yapıyor?”

“Şu aralar yapacağı fazla bir iş yok ama bilgisayarlar konusunda gerçek bir sihirbaz.”

“Umarım senin başına dert olmuyordur. Benimle kalması için çok yalvardım ama buraya alışamadı.”

“Bu ne biçim söz! Tabii ki dert olmuyor. Ayrıca orası onun da evi ve o da evini seviyor.”

“Ona bu işi vermekle gerçekten nezaket gösterdin.”

“Bu bir lütuf değil. Gerçekten de ofiste birine ihtiyacım vardı. Ayrıca son zamanlarda ben çok çekilmez bir haldeydim umarım o şikayet etmez.”

“Neden böylesin? İş stresi mi?”

“Onun gibi bir şey.”

“Maddie ile hala iş yapıyor musun?” Sesini kontrol edebilmek için çok çaba harcamıştı.

“Sanırım yapıyorum.” Sesinde belli belirsiz bir kinaye vardı.

Herhalde Maddie yine başrolde oynuyordu. Büyük olasılıkla bu role geceleri onun yatağında da devam ediyordu. İçini büyük bir öfke dalgası kaplamıştı.

“İşlerin durumu nasıl?”

“Ben buraya iş konuşmak için gelmedim Alli.” Sesi oldukça ciddiye.

“Yaa! Ne konuşmak için geldin?”

“Bizden konuşmaya.Sen ayrılıp buraya geldiğinden beri ben çok düşündüm ve.”

Bu arada garson gelip siparişlerini aldı. Alicia’nın kalbi hızla atıyordu. Maddie’yi mi anlatacaktı? Ya da bebek doğduktan sonra boşanmak mı istiyordu?

“Evet, ve?”

“Ve ben seni özledim.”

“Özledin mi?” Şaşkınlıktan küçük dilini yutacaktı.

“Senin bu durumunda yalnız başına kalman hiç hoşuma gitmiyor.”

Alicia ona bakarken umutları sönmüştü. Demek mesele sadece bebektir. “Çıplak ayak mutfakta mı dolaşmalıyım sence?” derken sesi öfkeliydi.

“Hayır Alli. Ben maço bir adam değilim ve bana bu sıfatı yakıştırmaya çalışma.”

“Öyleyse geri dönüp ne yapmamı istiyorsun?”

“Orası senin ait olduğun yer ve ben seninle ilgilenmek istiyorum.” Sesi çok tatlıydı.

“Benim bakıma ihtiyacım yok.” Keşke onu sevdiği için geri dönmesini istediğini söyleyebilseydi... Ama onun tek düşündüğü bebektir ve o parmağını şaklattığı anda peşinden gitmemeye kararlıydı.

“Neyse benim burada bir sürü iş anlaşılmam var. Hem orada sana yük olmaktansa burada hayatımı kazanmayı tercih ederim.”

“Ben seni bir yük gibi görmüyorum.”

“Belki ama biraz özgürlük bana iyi geliyor.”

“Yani burada olmaktan mutlusun?”

Ruhu bunun tam aksini söylese de gururu bunu kabule mani oluyordu.

Sessizce yemeklerini yediler.

“Burada çok iyi işler başardın. Kendinle gurur duyuyor olmalısın” diyen Dex konuyu değiştirdi.

“Buradaki rekabet inanılmaz. Kapakta resmimi görmek doğru hoşuma gitti.”

“Yeni ne iş var?”

“Yarın Rupert Williams için bir çekimim var. Pahalı butikler için kıyafetler hazırlayan bir tasarımcı.”

“Etkilendim. Oldukça tanınmış biri.”

“O çok yetenekli. Daha önceleri onun markasıyla hiç giysim olmamıştı ama şimdi gardırobumda bir kaç tane birden var.”

“Seninle gurur duyuyorum Alicia. Sorun seni merak etmem. Seninle gerçekten ilgileniyorum.”

“Biliyorum” derken samimiydi. Sadece ilgisi onun arzuladığı boyutta değildi.

“Ben maço bir adam değilim. Hayatını ve işini sen yönlendireceksin. Ama ben... çocuğunun babası olduğumu da unutma.”

“Bunu unutmam Dex” deyip sakın bir tavırla sandalyesine yaslandı. Demek bunu söylemek için gelmişti. “Ve benim için endişelenmene de gerek yok. Gayet mutluyum ve çok keyif verici ve doyurucu bir işim var.”

Dex’in suratı kararmıştı. Garson yanlarına gelip tabakları kaldırdığında kahve söylediler.

“Burada ne kadar kalmayı düşünüyorsun?”

“Yarın ilk uçakla dönüyorum. Ve dönüş için iki bilet ayırttım.”

Alicia kaşlarını çatı. Tipik bir Dex davranıştıydı. Küstah ve kendinden emin. Kararlı bir tavırla “Ben seninle geri dönmüyorum Burada yapacak çok işim var” dedi.

“Ümit etmiştim ki...”

Denizden gelen serin rüzgar yanan mumları titretiyordu. Alicia’nın tüyleri ürperdi.

“Üşüdün mü?”

“Ya öyle ya da sadece yorgunluk. Kahveyi iptal edip eve gideyim mi?”

“Yani Peter’in dairesine mi?”

“Evet, oraya.” derken çantasını alıp kalktı.

Kalbi ayrı mantığı ayrı şeyler söyleyip duruyordu...

ON İKİNCİ BÖLÜM

“Peter’in dairesi oldukça güzelmiş.”

Kahveleri hazırlamakla meşgul olan Alicia “İdare ediyor” diye onu yanıtladı. Aslında kafası bu daireden başka şeylerle meşguldü.

“Hiç seni ziyarete geldi mi?”

“Hayır, ama gelse bile fark etmez. Üç tane yatak odası var.”

Dex arkasını dönmüş pencereden görünen liman manzarasını seyrediyordu. Onu görmek büyük bir mutluluk vermişti. Onun kollarının arasında olabilmek için her şeyini verebilirdi.

Ama bu onun için sadece seks demek olacaktı. Pekala gece nasıl ve nerede uyuyacaklardı?

Dex yanına gelip kahvesini aldı.

Aralarındaki sessizlik neredeyse elle tutulacak denli yoğundu.

Birden gözleri birbirine çakıştı.

“Bu gece nerede kalmayı planladın?”

“Nerede kalmamı isterdin?”

“Aslını sorarsan ben çok yorgunum. Sen de arzu edersen içerdeki odalardan birinde kalabilirsin” derken arkasına yaslanmış ensesini ovuşturuyordu.

“Benimle birlikte geri dönmüyorsun. Ayrı odalarda uyumak istiyorsun. Belki anlayışım kıt olabilir yani sen bana evliliğimizin sona erdiğini mi söylemeye çalışıyorsun?”

“Hiçbir şey demek istediğim yok, Dex.Sadece yorgunum. Sabah yediden beri ayaktayım.”

Gözünü ona dikmiş ayırmıyordu.

“Bence bu kadar yüklenmemelisin.”

“Dex, ben hasta değilim. Bütün kontrollerimi...”

“Tamam, sustum. Ama ben buraya seninle yatmayı düşünerek gelmediğimi belirtmeliyim. Umudum senin bu birkaç haftalık ayrılıktan sonra nelere sırt çevirdiğinin farkına varmandı.”

“Neye sırt çevirmişim?”

“Hadi, Alli. Bana ihtiyacın var. Bizim çocuğumuza hamilesin ve bu bebeğin bana ihtiyacı var. Her şeye birden sahip olacağını düşünerek burada kendini oyalayabilirsin ama bu olası değil.”

“Bunu senden duymak çok komik.” Alli birden hiddetlenmişti.

“Ne demek istiyorsun?”

“Ne dedimse onu. Her şeye birden sahip olmak isteyen asıl sensin. Ve ayrıca ben ömür boyu burada kalmaktan hiç söz etmedim.” Sinirleri yay gibi gerilmişti.

“Peki niyetin nedir?”

“Burada ki verdiğim sözleri yerine getirmek durumundayım.”

Dex ona bakarak yaklaştı. Bir an sonra omuzlarını ovuyordu. Ellerin teması ilaç gibi gelmişti. Tüm duyguları birbirine karışmış, vücudu alev gibi yanmaya başlamıştı.

“Şimdi nasıl hissediyorsun? Daha iyi misin?”

Gözlerini kapatıp bu anın tadını çıkarmaya çalıştı. Onu öyle çok özlemişti ki!

“Evet... iyi geldi.”

Dex şimdi başını ona yaslamıştı. “Buradaki sorumluluklarını anlıyorum ama sen gittiğinden beri yatağımız çok yalnız kaldı.”

Nabızı nerdeyse kulaklarında atıyordu. Onu özlediğini söyleyip kollarına atılmak için can atıyordu. Ama Dex’i çok iyi tanıyordu. Utanmazca üzerindeki etkisini kullanmak istiyordu. Bebeğini elde etmek için her yolu denemeye hazırды.

Şimdi de dudakları ensesinde dolaşıyordu. Buna hayır demek zorundaydı, yoksa yarın sabah kendini onunla birlikte uçakta bulabilirdi.

Ayağa kalkıp “Yeter Dex.Şimdi bununla uğraşacak halim yok” deyip ondan uzaklaştı.

“Yatakların hepsi hazır. Hangi odayı istersen seçebilir...” Sözcükler dudaklarında yarım kaldı. “Dex...!”

"Neyin var? Ne oldu?" Dex hemen yanına koşup yere diz çökmüştü.

"Bebek tekme attı. İyiyim."

"Ne zamandır bunu yapıyor?" diye soran Dex'in gözlerindeki şefkatli ifade onun kalbini paralamıştı.

"Birkaç zamandan beri," derken onun elini alıp karnına bastırdı.

Biraz sonra bebek bir tekme daha savurdu.

"Aman tanrım, onu hissettim" diyen Dex heyecanla elini karnına bastırıyordu. "Galiba bir futbolcu yolda."

"Sen dalga geç. Benim canım yanıyor" diyen Alicia keyifle gülümsüyordu.

"Acaba bize bir şey mi söylemek istiyor dersin?" Dex'in gözleri ıslı ıslıldı.

"Olsa olsa 'susun da uyuyayım' diyorlardı."

"Ya da belki beni özlemiştir, 'bu benim babam' diyorlar."

Seni asıl özleyen benim diye içinden geçiren Alicia mavi gözleriyle onun yüzüne baktı.

"Şimdi nasılsın?"

"İyiyim. Galiba sakinleşti" diyen Alicia kahve fincanlarını alıp tepsiye koydu.

"Bırak. Ben hallederim. Sen gidip rahatla" diyen Dex ona müdahale etti.

"Teşekkürler, iyi olur."

Odasına giderken Dex'in bakışlarıyla kendisini takip ettiğinin farkındaydı. Dönüp ona 'peşimden gel' dememek için kendini zor tutuyordu.

Kapıyı kapatıp duvara yaslanıp gözlerini sımsıkı yumdu. Eğer Dex'le geri dönmezse bundan sonra ne olacaktı? Gerçi kendi başının çaresine bakabilirdi ama... Dex'in yarı zamanlı bir baba olmasına dayanabilecek miydi?

Dex'in sesiyle uyandığında saat altı-otuzdu.

Takım elbiselerini giymiş, ona çay yapıp getirmişti.

"Teşekkürler. Gitmeye hazır mısın?"

Başını sallayan Dex çay fincanını onun baş ucuna bıraktı.

"Senin kaçta işte olman gerekiyor?"

Çayından yudum alırken, bardağın ardından onu süzüyordu.. "Dokuz civarında. Senin uçağın kaçta kalkıyor?"

"Sekizde."

Odaya sessizlik çökmüştü.

"İstersen havaalanına seninle birlikte gelebilirim."

"Sanırım bununla yetinmek zorundayım" diye acı bir gülüş fırlattı.

Yataktan kalkarken pembe ipek ve dolgun göğüslerini açıkta bırakan geceliğini giydiğine sevindi. Acaba onu böyle beğeniyor muydu?

"Bir duş alıp hazırlanayım. Uzun sürmez."

"Hazırlanman için seni yalnız bırakayım."

Bir an birbirlerini süzdüler. Alicia aylar önce duşta birlikte sevişmelerini anımsamıştı. Elleri ve dudakları onu zevkin doruğuna çıkarmayı nasıl da biliyordu.

Tabii o zaman Maddie denen kadından haberi yoktu. Kim bilir kaç sefer onu aldatmıştı.

Dex'e soğuk bir bakış atarak banyoya girip kapıyı kilitleti.

İç çamaşırlarını yanına almayı unuttuğunu duştan çıkınca fark etti ve beyaz bir boy havlusuna sarınarak odasına döndü. İçerisi boştu. Tuvalet masasına oturup saçlarını makineyle kurutmaya koyuldu.

Biraz sonra "Sana telefon var" diyerek odaya girdi.

"Gürültüden fark etmedim. Kimmiş?"

"Peter."

Ayağa kalkıp yürürken Dex keyifle onu seyretti. Uzun bacakları tüm ihtişamıyla gözler önüne serilmişti. Yarı ıslak saçları yele gibi savruluyordu.

"Selam Peter. Hayır, uyanmıştım. İşe gitmek için hazırlanıyordum. Sahi mi? Ah, harika. O zaman görüşürüz. Şimdi kapatmam gerek. Dex burada"

"Kusura bakma Dex, şimdi hazırlanırım" diyerek telefonu yerine koydu.

Onun yanından geçerken Dex bileğinden kavradı.

Şaşırarak sordu: "Ne var?"

"Peter senden ne istiyordu?"

"Bu hafta sonu Sydney'e geleceğine dair beni haberdar ediyordu."

"Benim burada olup olmadığımı mı sordu?"

Alicia'nın kaşları çatılmıştı. "Burada olup olmaman onun için ne fark eder ki?"

"Ona engel çıkarabilirim. Seni tamamen kendine istiyor olabilir."

"Bu saçmalık. Peter öyle biri değildir."

"Sen ortalıkta böyle dolaştıkça pek emin olma derim."

"Dex, sana neler oluyor? Peter'le benim aramda hiç bir şey olmadığını çok iyi biliyorsun."

"O burada iken de bu kıyafetle ortalıkta dolaşıyor musun?"

Dex'in gözleri ateş saçıyordu.

"Sana Peter'in buraya hiç gelmediğini söylemiştim."

"Şüphedeyim."

"Beni yalancılıkla mı suçluyorsun?" Gözlerini kocaman açmış ona bakıyordu. "Ben sana hiç yalan söylemedim Dex."

"Biliyorum. Seni suçladığım tek şey bu kışkırtıcı tavrın."

"Ben hiç bir şey yapmıyorum."

"Sadece bu şekilde nefes kesici bir halde ortalıkta dolanıp gözlerine de 'bana dokunmak yasak' bakışı oturtuyorsun."

"Sen çıldırmışsın." Duyduklarından hayretler içerisinde kalmıştı.

"Evet çıldırdım. Beni böyle etkiliyorsun. Bu evde Peter'le birlikte kalmanı istemiyorum, lanet olsun."

Alicia öfkelenildiğini hissetti.

"Sakın bana ne yapıp ne yapamayacağımı söylemeye kalkma. Ben ne sana ne de başka bir erkeğe aidim. Canım ne isterse onu yaparım. Ben hayatını kazanan ve..."

"Ve çok inatçı ve tahrik eden bir kadınsın. Sen özgür olmak istediğini belirttin. Şimdi sıra benim ne istediğimde. Sana ihtiyacım var, Alicia. Kıskançlıktan çıldıracak gibiyim. Senin ve bebeğimizin evimizde olmasını istiyorum. Hayat sensiz dayanılmaz. Seni geri

istiyorum. Sana dokunmak, seni öpmek ve her an seninle sevişmek istiyorum."

"Sen ikiyüzlüsün. Asıl istediğin bunlar değil. Beni bir başkasının isteyebileceğinden rahatsızlık duyuyorsun zira bu senin evcilik oyununu bozar. Benim eve dönüp bebeği doğurup, onu sana bırakarak işime geri dönmemi umuyorsun. Senin asıl istediğin bu."

"Yanılıyorsun Alicia. Ben sadece seni istiyorum. Hem de şimdi." Eliyle havlusunu çekip, dudaklarını göğüslerinin arasına gömmüştü. "Seni nasıl arzuladığımı bir bilsen."

Ona durmasını söylemek istiyordu ama öfkesi yerini ona duyduğu açlığa bırakmıştı.

Duvara dayalı bir halde sevişmeye başladılar. Nefesleri gittikçe sıklaşıyordu. Alicia'nın tek bildiği şey sevdiği adamın Dex olduğuydu.

Birden erkek kendini geriye çekti. Alicia onun neden böyle yaptığını anlamamıştı.

"Üzgünüm Alicia. Bunu yapmamalıydım. Beni affet."

Dex kapının yanında duran valizine doğru yöneldi.

"Ama ben."

"Hiç bir şey söyleme. Sen haklıydın. Seni evliliğe zorlamamalıydım. Sana karışmaya hakkım yok. En iyisi ben gideyim," derken kapının kulpuna uzanmıştı.

Alicia'nın sanki kalbi parçalanıyordu. Konuşacak gücü kalmamıştı.

"Queensland'e dönmek istersen sana hiç zorluk çıkartmam. Hatta ben başka yere taşınırım, ev tamamen sana ait olur."

Nefesi kesilir gibi oluyordu.

"Ne istediğine karar ver. Sana ve bebeğe bakacağımı da sakın unutma."

Yaşlar Alicia'nın gözlerine yığılmıştı.

"Umarım kalbinin bir köşesinde beni affedecek kuvveti bulursun" derken sesi çok hafiflemişti. "Sorun şu ki Alicia seni seviyorum. Daha öncede seviyordum ve bundan sonrada sevmeye devam edeceğim. İşte bu beni çıldırtıyor."

Bir an yanlış duyduğunu sandı. Bu sözleri duymak için o denli uzun süredir beklemişti ki şimdi onun dudaklarının arasından bu kelimelerin döküldüğüne inanamıyordu.

Bir müddet büyülenmiş gibi kaldı. Kendini toparladığında kapı kapanmıştı. Hemen koşup kapıyı açtı. O gitmişti. Çıplak olduğu için peşinden de koşamıyordu.

Eve girip kapıyı kapatıp duvara yaslandı. Söyledikleri gerçek mi yoksa onu geri döndürmek için oynanan zalim bir oyun muydu? Biraz evvel söylediklerine bir türlü inanamıyordu.

Telefonun sesiyle irkildi. Gidip açtı.

“Dex orada mı dedin?” Arayan Peter di.

“Evet ama şimdi gitti.”

“Sen iyi misin?”

“Sanırım” derken derin bir nefes aldı. “Sydney’e ne zaman geliyorum demiştin?”

“Hafta sonu. Neden sordun?”

“Burada olmayabilirim. Bir an evvel geri dönüp Dex’le konuşmalıyım.”

“Bugün Rupert için çekim yapacaksın. Böyle bırakıp gidemezsin.”

Alicia dudaklarını ısırды. O haklıydı. Onun sorumlulukları vardı.

“İşine karışmak istemem Alicia ama eğer Dex’e gitmek istiyorsan belki de gitmen iyi...”

“Hayır. Sen haklısın. Burada sorumluluklarım var” derken sesi kararlıydı.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Dex ofiste aradığı hiç bir şeyi bulamıyordu. Vicky’e izin verdiği için pişman olmuştu. Küfrederek dosya dolabının kapısını çarptı.

Alicia’nın masasına gidip çekmeceyi açtı. Aradığı her neyse orada değildi. Gördüğü yalnızca bir çift sarı bebek patiği idi. Büyülenmiş gibi bakakaldı. İçi yanıyordu. Hiç bu denli ızdırap çekmemişti.

Belki de havaalanından doğruca işe gelmekle hata etmişti. Onu bekleyen acil bir işi yoktu.

Gelen posta masasında duruyordu. İlgisizce gelenleri gözden geçirirken Alicia’nın el yazısını tanıdı. Zarfı yırtarak açtı. Bu bir doğum günü kartıydı. Yazıyı okuyunca birden ümitlendi ama sonra insanların bu gibi günlerde her tür kelimeyi kullanabileceğini düşündü. Alicia iyi ve sevgi dolu bir kadındı. Pek çok kez onu sevmediğini açıkça belirtmişti.

Amma da bir kaç ay geçirmişti... Evlilik, ayrılık, yolda bir çocuk. Ayrıca delirmiş bir iş ortağı da bu listeye ilave edilebilirdi. Gerçi bunu anlamayı imzalayana kadar gizlemeyi başarmıştı.

Pert’de ve evleneceği gün onun kendisine nasıl sulandığını anımsadı. Alicia’yı sevdiğini işte o zaman anlamıştı. Clare’dan sonra böyle duygular besleyebileceğini hiç düşünmemişti. Kaderin cilvesine bakın ki tek istediği kadın da onu ret ediyordu.

Söylenerek kalkıp listeyi aramaya devam etti. Bir çekmece daha açtı. Bir kaç kağıt ve Alicia’nın parfümü duruyordu. Alıp hava-

ya sıkı. Hafif ama kadınsı bir kokuydu. Gözlerini kapasa Alicia'nın yanında olduğunu farz edebilirdi.

Her şey ona Alicia'yı hatırlatıyordu. Evdeki diş fırçası, onun sevdiği sabun, mutfaktaki kokulu çay...

Gözlerini yumup aklını aradığı listeye vermeye çabaladı. Artık Alicia'yı bir daha düşünmeyecekti. Bir tek kez dahi...

Alicia havalimanından taksiyle evine dönerken hava kararmak üzereydi.

Taksi şoförünün sürekli konuşması ona iyi gelmişti. Düşüncelerinden uzaklaşmıştı.

Eve vardıklarında yüreği deliler gibi atıyordu. Sanki Dex o kapıdan birdenbire çıkacakmış gibi geliyordu.

"Valizinizi kapıya taşıyayım".

"Teşekkürler."

Hava mis gibi çiçek kokuyordu ve aşağıda dalgalar kıyıyı kucaklıyordu.

Taksi geri dönerken Alicia da anahtarını çıkartıp kapıyı açtı.

Işıkların yanmasına ve de radyonun sonuna kadar açık olmasına rağmen etrafta hiç kimsecikler gözüküyordu.

Evinde olmak ona keyif vermişti. Tanıdık mobilyalara göz gezdirdi.

Dün ona aşkını ilan ettikten sonra Sydney'deki işini bırakıp ona koşmuştu. Burası ait olduğu yerdi.

"Kimse yok mu" sorusuna yanıt alamadı. Birden huzursuz olmuştu. Valizini bırakıp mutfığa yollandı.

Alicia'yı birden karşısında gören Vicky az kalsın elindeki bardağı yere düşürüyordu.

"Burada ne arıyorsun?" diye çığlık atarak sevinçle ablasına sarıldı. "Ayrı kalmaya dayanamadım. Hem de gelip sen okula devam ediyor musun diye bakayım dedim" diyerek onunla şakaşta.

"Dex'in ofisinde çalıştıktan sonra inan okul açılsa diye dua eder oldum."

"Bir problem olduğunu bana söylememiştin."

"Dex hepsini haletti. Çoğu Maddie denen kadınla ilgiliydi. Sen gider gitmez ofise sürekli damlamaya başladı. Hatta bir gece geç vakit buraya bile geldi. Bu kadında Dex sabit fikir haline gelmiş, inan."

"Yaa." Alicia'nın nabızı gittikçe hızlanıyordu.

"Ama Dex onu başından attı. Sözleşmelerini fes etti. Dex'i hiç bu kadar öfkeli görmemiştim."

"Bu ona bir servete patlamıştır."

Vicky başını salladı. "Haklısın. Bu yüzden Dex sana söyleme izin vermedi. Üzülmeni istemedi. Artık işler yoluna girdi. Banks isimli firmayla anlaştı. Onlar da bugün Maddie'ye olan tüm borçlarını üstlendiklerini bildirdiler."

"Yani işler iyi mi?"

"İyiden de öte. Dex harika bir sözleşme imzaladı. Fakat onu anlamıyorum. Çok bezgin bir hali var."

"Şimdi nerede?"

"Yemekten sonra ofise gitti. Seni görünce şaşırarak. Sahi, sen neden dün onunla birlikte gelmedin?"

"Son bir modellik işim vardı." Kapının arkasındaki araba anahatlarını alarak devam etti "Gidip ona sürpriz yapacağım."

Vicky sırtıttı. "Suratını görmek isterdim."

Alicia arabasını zorlukla çalıştırmıştı. Uzun müddet bakım yapılmamış halde garajda kalmıştı. Araba bir iki kez tekleyince acaba Dex'i evde beklesem daha mı iyi olurdu diye düşündü.

Ön cam toz içindeydi. Su püskürtüp silecekleri çalıştırdı ama daha beter etmişti. Eğilip yerde bir bez bulur muyum diye bakınırken birden donup kaldı. Karşısında çatallı dilini çıkartıp ona tıslayan bir yılan duruyordu.

Diğer şeride geçtiğini çok geç fark etmişti. Tam karşısından bir araba ona doğru geliyordu. Direksiyonu kırıp kurtulmaya çalışınca, çok hızlı gitmemesine karşın araba kontrolünden çıkıverdi. Gürültüyle yolun kenarındaki hendeğe savruldu.

Son hatırladığı yan cama başını vurduydu. Sonra her şey birden bire karardı.

"Alicia" Ses çok uzaklardan gelir gibiydi. "Alicia, iyi misin?"

Bu Dex'in sesine benziyordu. Gözlerini açmak istediye de beceremedi. Garip bir durumdaydı ve bu da onu korkutuyordu.

Arabanın kapısının zorlanarak açıldığını hayal meyal fark etti. Biraz sonra iki kuvvetli kol onu kucaklamıştı.

Havada yanık lastik kokusu vardı. Midesi bulandı. İnleyerek ipek gömleğe başını gömdü. Şimdi Dex'in kokusunu içine çekiyordu. Bulantısı aniden geçti. Başının içinde sanki bir sürü insan onu çekiçliyordu.

"Alicia cevap ver, nasılsın?"

Onun elleri vücudunun her yerinde gezinip kırık kemik var mı diye kontrol ediyordu. Birden gözlerinin önünde gördüğü yılan belirdi ve koluna dişlerini geçirdiğini anımsadı. Birden titremeye başladı.

"Alicia, ne olur konuş. Sana bir şey olursa ben yaşaya..."
Son duyduğu Dex'in deli gibi endişeli sesi olmuştu.

Gözlerini açtığı anda yumuşak bir yastıkta yattığını fark etti.

Oda etrafında sanki dans ediyor gibiydi. Etrafını tam olarak seçemiyordu. Yatağının yanında bir karaltı vardı. Susuzluktan ağzı kurumuştı.

Su isteyecekti fakat bir türlü sesini çıkarmayı başaramıyordu.

Panik halinde nerede olduğunu merak etti. Dex neredeydi?

"Kendine geliyor" diyen ses kendisine yabancıydı.

Yorulduğunu hissedip gözlerini yumdu. Sonra dudaklarına birinin su değdirdiğini fark etti. Minnetle suyu içti.

"Alicia, sevgilim?" Kocasının sesindeki derin ilgi onu ağlatacak kadar yoğundu. Gözlerini tekrar açtı.

Yanındaki karaltı şekillenmeye başlamıştı. Birisi yanağını okşuyordu.

"Ben neredeyim?" diye fısıldayarak sordu.

"Hastanedesin. Meraklanma iyileşeceksin." Sesi ona kuvvet vermek istercesine güçlü çıkmıştı ama solgun yüzü ve hali perişandı.

Alicia kaşlarını çatarak "Sen hasta mısın?" diye kocasına sordu.

Bir an gülümsedi. "Beni öyle korkuttun ki. Senin için çok endişelendim."

"Korkuttum mu?" Bunun neden olduğunu anımsamıyordu. Kendini çok garip hissediyordu. Bedeni kendine ait değil gibiydi.

"Arabayla kaza yaptın, hatırlamıyor musun? Az kalsın bana çarpıyordun."

Birden kalbi sıkışır gibi oldu. Yılanı, arabayı ve sadmeyi anımsamıştı.

Kaşlarını çatarak: "Bebek nasıl? Ona bir şey oldu mu? Bana doğruyu söyle" derken paniğe kapılmıştı.

"Dur Alli. testler yaptılar, şimdilik bebek iyi gözüküyor." Dex onun ellerini avuçlarının arasına almıştı.

"Bu da ne demek?" Mavi gözleri kocaman açılmıştı.

"Test sonuçları henüz gelmedi."

Ona bakakalmıştı.

Onu okşayarak "Endişelenme Alli, her şey yoluna girecek" dedi.

"Ya girmezse?" Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu.

"Hadi sevgilim, kuvvetli olmalısın. Her şey iyi olacak. Senin bir an evvel iyileşmeni istiyorum. Benim için şu anda dünyada bundan daha önemli hiç bir şey yok."

Kafasını sallayarak itiraz etti. "Senin için dünyadaki en önemli şey bu bebek. Ve de onu kaybedersem sen beni istemezsin." Birden kendini çok güçsüz hissetti. Her tarafı sızlıyordu.

Dex şaşkınlıkla ona bakıyordu. "Ama bu doğru değil... Ben seni seviyorum ve ne olursa olsun sevmeye devam edeceğim."

"Sahi mi?" diye sorarken sesi heyecandan titriyordu.

Dex başını evet anlamında salladı. "Bebek iyi olacak... Aksi halde bunu birlikte atlatırız."

Alicia eliyle sımsıkı karnını tutuyordu. Dex'in omzuna başını yasladı. "Bebeğe bir şey olursa buna dayanamam."

“Her şey tanrının elinde Allı. Ne olursa olsun seni hep seveceğim.”

Gözyaşları içinde Alicia “Ben de seni seviyorum” diye onu yanıtladı.

“Bu sözleri duymak için nasıl bekledim biliyor musun?”

“Ama daha evvel bunu söyledim.”

“Evlilik senin için modellik kariyerinden sonra geliyordu. Ben bunu biliyorum.”

“Dex, bu doğru değil” diye fısıldadı. “Sana olan aşkım hep en ön planda oldu.”

İnanmaz bir ifadeyle ona baktı. “Madem öyle neden çekip gittin?”

“Seninle Maddie’nin ilişkisini öğrenmiştim. Bana yalan söylemiştin” Eliyle yüzündeki yaşları kurularak devam etti: “Onunla ilişkin tamamen sona erdi, değil mi Dex?”

“Allı ben sana hiç yalan söylemedim. Onunla ilişkim seneler önce sona ermişti.”

“Bu doğru değil. Ben her şeyi duydum. Sizi gördüm.”

“Neyi gördün?” Dex gerçekten şaşkındı.

“Seni ve onu... Birlikte. Partide.” Alicia’nın elleri titriyordu.

“Onun çalışma odasında konuşuyordunuz. Sen ona ihtiyacın olduğunu söyledin ve o da sana beni sevmediğini.”

“Ona ihtiyacım olduğunu söylerken tamamen işi kast etmiştim. Sevgilim sanırım o konuşmayı sonuna kadar dinlememişsin. Ona seni ne kadar sevdiğimi ve bebeğimizi ne denli istediğimi anlattım. Fakat o tuhaf bir mahluk. Duyduklarını istediği gibi anlıyor. Pert’de onunla anlaşma yaptığımı çok pişman oldum. Sanırım o biraz da kaçık. Evlilik günümüzün sabahı bana gelip kendini kollarıma atmaya kalkıştı. Peter’i görünce nasıl sevindim bilemezsin. Onun yazdığı kartı bulduğunda çok sinirlenmiştin ve bende sana bunları anlatırsam bana inanmayacağını düşündüm.”

“Ah Dex, Onu gerçekten istediğini sanıp çok korkmuştum. Sana Clare’i anımsattığını düşünüyordum. Partiden ayrılırken bana aranızda bir ilişki olduğunu ve bunu sana söylersem tüm parasını ortaklıktan çekip seni iflas ettireceğini söyledi.”

Dex dişlerinin arasından küfür ediyordu. “Beni de habire köşeye sıkıştırmaya çalışıyordu. Ama sonunda ondan kurtuldum. Kabus sona erdi ve ben sana hiç yalan söylemedim Allı.”

“Ah Dex onun bizim yaşantımıza girip altüst etmesine izin verdim. Ne aptalım.”

Dex onun yanaklarından akan gözyaşlarını silerek “Artık yaşantımızdan çıktı. Şimdi her şey daha iyi olacak” dedi. “Sensiz kendimi o kadar kötü hissediyordum ki!”

Alicia artık ağlamamaya çabalayarak “Ben de” diye onu yanıtladı. Birbirlerine sarılarak bir müddet öyle kaldılar.

Sonunda Alicia “Bebek iyi olacak mı dersin? Testlerin sonuçlarını ne zaman vereceklermiş?” diye ona sordu.

“Bunu söylemediler. Habire doktorların peşinden koşturdum.”

Alicia kötü düşünceleri kafasından kovmaya çalışıyordu. “Gerçekten de karşıdan gelen arabada sen mi vardın?”

“Evet. Sahi anlatsana ne oldu? Tamamen yolun aksi istikame-tinde gidiyordun.”

“Arabada bir yılan vardı.”

“Yılan mı.”

“Bez almak için ışığı yakıp aşağıya uzandığımda karşımda görürverdim. Sonra da araba kontrolümden çıkıverdi.” Bunları anımsayınca Alicia titremeye başladı.

Bu arada genç bir doktor içeri girmişti. “Hemşire kendinize geldiğinizi söyledi” Gülümseyerek devam etti: “Kendinizi nasıl hissediyorsunuz?”

“Bebeğimin iyi olduğunu söylerseniz hiç bir şeyim kalmayacak.”

“Test sonuçları mükemmel. Bebeğiniz çok sağlıklı. Yakında sağlıklı bir bebeğe kavuşacaksınız.”

Alicia sevinç göz yaşlarına boğulurken Dex onun elini tutuyordu.

Doktor onun nabzını ölçüp muayenesini yaptıktan sonra sordu. “Başınız nasıl?”

“Akşamdan kalmış gibiyim.”

ŞANSLI AŞIK

“Tebdir olarak sizi birkaç saat daha burada tutacağız. Sonra kocanız sizi eve götürebilir.”

“Bu harika bir haber” diyen Dex sevinçle gülüyordu. “Vicky’e hemen haber vereyim. Kızcağz meraktan çıldırmıştır.”

“Evet ama önce bana tekrar beni sevdiğini bir kez daha söyle.”

“İstedğin kadar söylerim.” Gelip yatağına oturup boynuna sarıldı ve öpüştiler.

“Maddie konusunda o zaman sana inanmadığım için çok pişmanım.”

“Asıl suçlu benim. Sana her şeyi açıkça anlatmalıydım. Senin güçsüz olduğunu sanmıştım ama Sydney’e gidip ne denli kuvvetli olduğunu ispatladın. Bana ihtiyacın olmadığına inanmıştım.”

“Ama sana hep ihtiyacım var. Benim oraya gitmeme tek sebep beni sevmediğini düşünmemdi.”

Dex tüm aşkıyla onu öpüyordu. “Sevgilim sen benim için her şey demeksin. Gittiğinde delirecek gibi oldum. Peter’i bile kıskandım.”

“Onu dışlamazsın değil mi? O bana hep dost oldu.”

“Meraklanma Alli, ona düşman değilim. Şimdi artık tekrar benim oldun. Sanırım hepimiz hatalarımızdan bir şeyler öğrendik... Bir daha asla gitmene izin vermeyeceğim.”

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Dex dosya dolabını kapatıp masasına gelip oturdu. Saatine baktı. Vakit gelmişti. Bu gece Alicia’yı yemeğe götürüyordu.

Önündeki projelere bakınca heyecanlandığını hissetti. İş nasıl da gelişmişti! Belki bir kaç dakika daha çalışsa iyi olurdu.

Odanın kapısı açılıp içeri Alicia girdi.

Onu her görüşünde kalbinin temposu elinde olmadan hızlanıyordu. Onu görünce günü aydınlanıyordu. Şahane görünüyordu. Teni pürüzsüz, saçları pırıl pırıl ve gözleri davetkar bir ifadeyle ona bakıyordu. Hamileliğinin son haftalarında idi. Onu bu denli çekici gördüğünü hatırlamıyordu.

“Vicky ve Robbie ile yemekte buluşacağımızı unuttun mu?”

“Unutmadım. Josh’un bana gönderdiği mektubu gördün mü? Sağdan ikinci çekmecedeyim.”

Çekmeceyi açınca evrakı gördü. “Sen inanılmaz birisin.”

“Milyoner olduğunda hala beni sekreterin olarak isteyecek misin?” derken cilveli bir edayla gülüyordu.

“Ya sen bu işi isteyecek misin?”

Bir an birbirlerinin gözlerine daldılar.

“İş koşullarına bağlı. Ve senin ne kadar çok para kazanacağını.”

“Seni hınzır!” derken Alicia’yı çekip kucağına oturtmuştu.

“Seni seviyorum, Alicia.”

Uzun uzun öpüştiler.

Küçük bir oğlan çocuğu elinde oyuncak bir uçakla kapıdan dalmıştı.

ŞANSLI AŞIK

“Sanırım oğlumuz yemeğe gitmek için hazır olduğunu bildiriyor.”

“Galiba haklısın... Sam, buraya gel.” Çocuk neşeli bir gülüşle kendini babasının kollarına fırlattı.

Henüz üç yaşındaydı ve babasının küçük bir kopyası gibiydi. Tıpkı onun gibi esmer siyah gözlü diye düşünen Alicia sevgiyle onları seyrediyordu.

Birlikte ofisten dışarı çıktılar. Dex Jaguar’ın arka koltuğuna oğlunu oturtup kemerini bağladı.

Alicia bu sırada elini karnının üzerinde gezdiriyordu.

“Yine tekme mi attı?”

“Evet ama bu sefer sanırım bir kızımız olacak.”

“Yani Katy geliyor.”

Gülerek “Evet, Katy” dedi.

Dex aynadan arkada gözükken muhteşem malikaneye baktı.

Uzanıp karısının elini tuttu.

O çok şanslı bir erkekti.

S O N